

TUNCER CÜCENOĞLU

MATRUŞKA

Bir Eşq Komediyaı

(Quru Güldürü)

İki Hissə

Tərcümə: Məleykə Alıqızı

İştirakçılar:

QADIN - 30 yaşlarında. Cazibədar, tündxasiyyət.

KİŞİ - 45 yaşlarında. Saçları tökülmüş, yaraşıqlı, səviyyəli bir ssenari yazıçısı.

ZAMAN: Günümüz.

YER: İstanbul.

Səhnənin ortasında kiçik bir masa. Üzərində bir külqabı. İki yanda bir kürsü. Uyğun bir yerdə musiqi mərkəzi. Yerdə döşəklər. Səhnənin iki yanında telefon.

BİRİNCİ HİSSƏ

(Səssizlik. Əvvəl Qadın, sonra Kişi içəri girirlər. İkisi də sərxoş. Qadın sanki döyüşə hazırlaşır. O çox səbirsiz görünür; siqaret yandırır. Kişi əlindəki nimçə, nimçənin içinə qoyduğu iki qədəh içki və bir çərəz dolu kasa ilə otağa daxil olur. O gətirdiklərini masanın üzərinə nizamlı bir şəkildə düzür. Qədəhlərə içki süzür, kürsülərdən birində oturur, qədəhini yuxarı qaldırır)

KİŞİ: - (yumşaq şəkildə) Salam.

QADIN: - (kəskin şəkildə) Nə üzlə?

KİŞİ: - Nə oldu?

QADIN: - Daha nə olsun?

KİŞİ: - Necə də gözəl başlamışdı gecəmiz. Yemək yeyir, dənizi seyr edirdik. Sonra birdən dəyişdin. Daha doğrusu, tualetə gedib gəldikdən sonra "qalxaq" dedin. Səni üzən nədir?

QADIN: - Bilmirsənmi?

KİŞİ: - Nəyi bilməliyəm?

QADIN: - Dünən arvadın anasının xəstəliyi ilə bağlı şəhərdən getmişdi.

- KİŞİ: - Bəli... Getdi...
- QADIN: - Bunu bir gün əvvəl xəbər verdin mənə. Bundan istifadə edib gecə sənin evində görüşəcəyimizi söylədin. Ancaq son anda zəng edib mənə qızının gələcəyini eşitdirdin. Və qızın dünən gecə gəldi.
- KİŞİ: - Yoxsa qızım ilə görüşmək məcburiyyətində qaldığım üçün mü hirsələndin mənə?
- QADIN: - Səyaqlayırsan!
- KİŞİ: - Səyaqlayıram? Qızımı mənə heç bir zaman qısqanmayacağını söyləmədinmi?
- QADIN: - Qızımı heç bir zaman qısqanmadım mən!
- KİŞİ: - Elə isə?
- QADIN: - Qızın gəlmədi dünən gecə... Halbuki sən, gələcəyini söyləyib aldatdın məni... Bunu tualet bəhanəsi ilə səndən ayrılarkən öyrəndim! Qızının yoldaşı adıyla qaynın arvadına zəng etdim!
- KİŞİ: - (çarəsiz halda) Bəli, gələ bilmədi... Sabah gələcək... Nə var burada?
- QADIN: - Nə ehtiyac vardı bu yalana?
- KİŞİ: - Sənə gələ bilməzdim, çünki pulum yox idi...
- QADIN: - Yenə yalan danışırısan! Yanında başqa bir qadın vardı! İçəridən qab-qışıq səsləri gəlirdi! Mən də sadələvhəsini qızının stolu yığışdırıldığını zənn edirdim. Məni axmaq yerinə qoydun! Qadının şux qəhqəhələri otağı başına götürmüşdü!
- KİŞİ: - Mən televizora baxırdım və bir qadın da stolu yığışdırırdı. Sənin düşündüyün kimi deyil, o, televizordakı qadın idi. Bütün qadınlar bunu etməzmi?
- QADIN: - Şux qəhqəhələr ataraq, eləmi?
- KİŞİ: - Bir dəqiqə. O qadının televizordakı qadın olduğunu bilməlisən.
- QADIN: - Mən də uddum! Bütün saxtakarlığın ortaya çıxdı! Etiraf et, artıq! Etiraf et!
- KİŞİ: - Belə şey olar? Sən elə bil uşaqsan.
- QADIN: - Gecə yatağa uzananda düşünməyə başladım. Gözümə yuxu getmirdi. Səhər açılan kimi atıldım yataqdan! Şux qəhqəhənin qızına aid olmadığını anlamışdım. Səni yenidən zəng etdim! Telefonun cavab vermirdi. Kim bilir, nə dərin yuxulara dalmış idin o fahişənin qollarında! Dəli olurdum. Pəncərədən çölə baxdım! Bir taksi belə yox idi ortalıqda! Evinə hücum edə bilərdim. Qadını və səni vəhşicəsinə qətlə yetirə bilərdim! Həbsxanalara düşə bilərdim!
- KİŞİ: - Yaxşı ki, yox idi.
- QADIN: - Nə yox idi?
- KİŞİ: - Taksi. Bu nə ağılsız düşüncələrdi belə? Sən necə düşünə bilirsən bunları?

(Kişi yavaşca Qadına yanaşır. Saçlarını oxşamaq istəyir. Qadın başını sürətlə yana çəkir)

QADIN: - O murdar əllərini çək üzərimdən! Başqa bir qadına sarılmış bir əl istəmirəm artıq! İyrənc! İyrənc bir hərifdən sən!

KİŞİ: - Sus artıq.

QADIN: - Susmayacağam! Adi hərif!

KİŞİ: - Sus dedim. Qışqırma.

QADIN: - Qışqıracağam!

KİŞİ: - Başqasının evindəyik. Eşidə bilərlər.

QADIN: - Qoy eşitsinlər! *(Qışqırmağa çalışır)*

KİŞİ: - *(Qadının ağzını bağlamağa çalışır)* Biabır olacağıq.

QADIN: - İstəyirəm hər kəs eşitsin!

KİŞİ: - *(manea olmağa çalışır)* Birdən polisə xəbər versələr? Sabah boy-boy rəsmlərimizin nümayiş olunmasını istəyirsən qəzetlərdə? “Məşhur ssenaristlə gənc sevgilisi tutuldu”. Rəsmlərimizin altında da, “evli ssenaristlə sevgilisi üzvlərini gizlətməyə çalışırlar” yazısı. Ya bir də reketçi jurnalistlərin əlinə düşsək?

(Kişi qışqırmağa çalışan Qadına bir yumruq vurur)

QADIN: - *(çaşır)* Vurdun məni! Vurdun!

(çaşqınlığı keçir, o da bir yumruq atır)

KİŞİ: - *(yerdən bir döşək qaparaq özünü müdafiə etməyə çalışır)* Çəkil, get!

QADIN: - *(yerdən bir döşək də o qapır, vuraraq)* Demək belə istəyirsən? Demək!

(İkisi də yorulur, dayanırlar. Kişi əlindəki döşəyi yerə buraxır, Qadın da onun kimi edir, otururlar)

KİŞİ: - Belə şey olar? Münasibətlərimiz gör hara gəlib çıxdı?

QADIN: - Məhz sənə üzündən! Yalanların! İkiüzlülüklerin!

KİŞİ: - İkiüzlü olan yalnız mənəmmi? Sənə heçmi günahın yox?

QADIN: - Yox! Heç yox! Əvvəldən indiyə qədər dürüst davrandım sənə!

KİŞİ: - Eləmi? Hesablaşaq elə isə. Razısanmı?

QADIN: - Razıyam!

KİŞİ: - Halbuki necə də gözəl başlamışdı hər şey.

(Bir teatr foyesi. Qadın ayaqda, bir əlində siqaret, digər əlində bir çay stəkanı. Kişi girir, ətrafına baxarkən dərhal Qadını görür)

KİŞİ: - Yaxşı ki, gəlmişəm bu tamaşaya. Hər işdə bir xeyir vardır bəlkə də. Aman, nə gözəl. Ayaq üstə dayanmağı seçib. Bunun daha yaxşı olacağını düşünüb. Yanılmayıb da. Otursaydı qıçlarını görmə şansım olmayacaqdı. Ayaqları çox gözəl, sütun kimi.

(Qadın Kişini görür. Kişi gözlərini Qadından yayındırır)

QADIN: - Kim bu? Tanış bir üz. Dərhal da qaçırdı gözlərini. Bəlkə də elə-belə baxdı.

(Qadın özünü Kişi ilə maraqlanmış kimi göstərsə də, qıyqacı baxışla onu nəzarətdə saxlamağa çalışır)

KİŞİ: - *(Qadına yenidən baxır)* Özünü mənimlə maraqlanmış kimi göstərir. Amma maraqlandı. Mənim də özümü onun kimi aparmağım daha doğru olardı. Həqiqətən xoş bir qadın. Məndən bir az gənc. Bir az yox, bir xeyli gənc. Amma bu yaşdakı qadınlar mənim yaşda olan kişilərlə daha çox maraqlanarlar. Nə də olsa Freyd adlı bir fani keçmiş bu dünyadan...

QADIN: - Haradan tanıyıram bu adamı? Bir qəzətdə rəsminimi gördüm yoxsa? Bəlkə də bir televiziya proqramında. Amma əminəm ki, haradasa görmüşəm. Altıncı hissəm yanıltmaz məni. Yoxsa yanılırammı? Aman tanırım, tam əminəm ki, tanıyıram bu adamı.

KİŞİ: - Cinsi bir zövqlə baxdığımı hiss etdirməməliyəm ona. Qadınlar sevməz elə baxışları. Bir az saf adam təsiri bağışlamalıyam ona.

QADIN: - Çox xoş bir adam. Həqiqətən də çox xoş. Boyu da çox qısa sayılmaz. Heç olmasa məndən uzun. Bir ov kimi baxmır mənə.

KİŞİ: - Bir ov kimi baxmamalıyam ona. Aman, diqqət.

QADIN: - Üstəlik saçları da boyalı deyil. Tam yaşının kişisi.

KİŞİ: - Tanış olmalıyam...

(Şiddətli bir zong səsi eşidilir, amma alışılmış bir zong səsi...)

KİŞİ: - *(Qadına)* Nə qəribə bir səs, deyilmi?

QADIN: - *(xoş bir təbəssümlə)* Qəribə olan nə?

KİŞİ: - Zong səsi. Qorxmadım desəm yalan olar. Yoxsa siz qorxmadınız mı?

QADIN: - Çox sayılmaz.

KİŞİ: - Sizinlə əvvəl bir yerlərdə qarşılaşmışıqmı?

QADIN: - Eyni şeyi mən də düşündüm. Sanki daha əvvəl...

KİŞİ: - Məndə də eyni duyğu.

(Xəlvətçə bir-birlərini izləməkdədirlər. Göz-gözü gələrkən gülümsəyərək önlərinə baxırlar)

KİŞİ: - *(öz-özünə)* Susmamalıyam.

QADIN: - *(öz-özünə)* Danışığın kəsilməsi yaxşı olmadı.

KİŞİ: - *(öz-özünə)* Məntiqli bir səbəb tapmalıyam yenidən danışmaq üçün.

QADIN: - *(öz-özünə)* Danışmaq istədiyini bilirəm, amma danışmır. Bəlkə də mənim danışmağımı gözləyir.

(Zong səsi ikinci dəfə eşidilir)

KİŞİ: - Bu dəfə qorxmadım.
QADIN: - Necə olsa alışır insan.
KİŞİ: - Hələ də sizi harada gördüyüm haqda düşünürəm.
QADIN: - Mən də.
KİŞİ: - Oyun komediyadır yəqin.
QADIN: - Elə yazır. Yoxsa komediyanı sevmirsiniz?
KİŞİ: - Yox, ayrı-seçkilik etmirəm, çünki hamısını izləmək məcburiyyətindəyəm.
QADIN: - Tənqidçisiniz?
KİŞİ: - Tanrı qorusun! Elə bir təəssürat bağışlayıram?
QADIN: - Bəli. Yazıb çəkən birinə bənzəyirsiniz daha çox.
KİŞİ: - Mən...
QADIN: - Lütfən, icazə verin mən təxmin edirəm. Yazarsınız?
KİŞİ: - Kinonu sevirsinizmi?
QADIN: - Ən çox sevdiyim iki şey - kino və teatrdır.

(Kişi böyük bir sevinclə çantasını açır, oradan bir kitab çıxarıb Qadına uzadır, Qadın kitabı alır)

QADIN: - (üz qabığını oxuyur) “Şəfəqdən Ümid Kəsilməz”.
KİŞİ: - İzlədinizmi bu filmi?
QADIN: - İzləməyə bilərəmmi? Keçən ilin altı mükafatlı filmi.
KİŞİ: - Zənn edirəm yaxşı bir tamaşaçısınız. Kitabın arxasını çevirə bilərsinizmi?
QADIN: - *(kitabı çevirib baxır, heyətlə)* Aaa, bu sizsiniz. Ssenaristsiniz siz. Ən çox bəyəndiyim filmlərin ssenaristisiniz...
KİŞİ: - İcazə versəniz kitabımı imzalamaq istəyirəm. Adınız?
QADIN: - *(çantasından bir kart çıxardıb uzadır)* Buyurun.
KİŞİ: - *(kartı alır)* Təşəkkür edirəm.

(Kişi kitaba imza atıb onu Qadına uzadır)

QADIN: - *(kitabı alır, duyğulu bir şəkildə onu oxuyur)* “Tanış olmaqdan xoşbəxtlik duyduğum, bizi tanış edən, bir-birimizə yaxınlaşdıran zong səsinə təşəkkür edərək. Sevgilə”. *(Eyni duyğu ilə)* Çox, çox təşəkkür edirəm.
KİŞİ: - Rica edirəm. Ümid edirəm ki, o biri kitablarımı da imzalama şansını mənə verəcəksiniz. Kartınız?
QADIN: - Geri qaytarırsız, yoxsa? Qalsın sizdə.
KİŞİ: - *(bir kart çıxarır)* Mənimkini də siz buyurun.
QADIN: - *(alır)* Təşəkkür edirəm. *(Kartın üstünü oxuyarkən)* Siz Qar Plastikdəmi çalışırsınız?
KİŞİ: - Qazancımı başqa bir işdən çıxarmaq məcburiyyətindəyəm, çünki bu mənim daha sərbəst yazmağıma imkan yaradır. Kimsə mənə istəmədiyim bir şeyi

yazdırma bilməz. Düzdür, istədiyim şeyləri yazıram, amma onlar da qadağan edilir. Bu da mənim ziddiyyətim.

QADIN: - Sıxıntınız desək, daha doğru olmazmı? Bu da bütün yazarlara yaraşandır. Sizə hüzn yaraşır.

KİŞİ: - Təşəkkür edirəm. *(Əlindəki karta baxaraq)* Burada yalnız iş yeri telefonlarınız yazılıb.

QADIN: - *(eşitməzlikdən gəlir)* İstəyirsiniz, keçək içəriyə.

KİŞİ: - Yaxşı, olar. Buyurun.

(Salona keçirmiş kimi davranırlar)

KİŞİ: - Bilet nömrənizi görə bilərəmmi? *(Qadından bileti alır. Öz biletinə də baxır)* Aaaa, bu nə təsadüf? Tamaşanı yan-yana izləyəcəyik ki.

QADIN: - Doğrudanmı?

KİŞİ: - Bəli, bir baxın.

QADIN: - Eynilə Türklərindəki kimi.

KİŞİ: - Bəli, eynilə, amma gözəl bir təsadüf.

QADIN: - Elədir.

(Əvvəl Qadın, sonra Kişi oturur. Susurlar)

KİŞİ: - Sizinlə xeyli yol gəldik.

QADIN: - Anlamadım, nə yolu?

KİŞİ: - Yəni dostluq baxımından deyirəm, xeyli yol gəldik.

QADIN: - Bəli. Bəli.

(Susurlar)

KİŞİ: - *(öz-özünə)* Aman, tanrım, nə xoş bir qadın. Bu nə böyük şans. Haradasa qucaq qucağayıq, qumrular kimi.

QADIN: - *(öz-özünə)* Mənasız söhbətlərdən uzaq dayanmalıyam ki, boşboğaz olduğumu düşünməsin.

(Qadın ayaqqabısının bir tayını digər ayağının köməyi ilə çıxarır. Bunu görən Kişinin halı dəyişir)

KİŞİ: - *(öz-özünə)* Ayaq barmaqlarının məni özümdən çıxartdığını bilmir. Aman Tanrım, barmaqları gözəl.

QADIN: - *(Kişinin onun ayağına baxdığını görür, öz-özünə)* Çox böyük bir kobudluq etdim. Onun yanında ayaqqabımı çıxartmamalıydım. Necə edə bilərəm belə bir şeyləri? Üstəlik ilk dəfə tanış olduğum bir kişinin yanında? *(Kişiyə)* Üzr istəyirəm, yol gedərkən ağrıdırdı ayağımı.

KİŞİ: - Yox-yox, əksinə. Niyə narahat olmalıyam ki? Təzə ayaqqabılar həmişə sıxar ayaqları.

QADIN: - Təzə olduğunu haradan anladınız?

KİŞİ: - Təzə olduqları məlum. Siz narahat olmayın. İstəyirsiniz o birisini də çıxardın, lütfən.

QADIN: - Təşəkkür edirəm.

(Üçüncü dəfə, olduqca uzaqdan və boğuş şəkildə zong səsi eşidilir. Işıqlar bir anda sönür, anidən ortalıq yenidən işıqlanır. Kişi və Qadın iştirakçılara əl çalırlar)

KİŞİ: - Necə gördüz tamaşanı?

QADIN: - Çox sevdim, bəs siz?

KİŞİ: - Mən də bəyəndim deyə bilərəm. Necə olsa bir zəhmət var ortada. Bal verməyən arıları belə qeyd etmək gərəkdi.

QADIN: - Amma alqışladınız.

KİŞİ: - İlk sırada oturmuşduq. Aktyorlar onları alqışlamağımız üçün ısrarla bizə baxırdılar. *(Bir neçə addım atırlar)*

KİŞİ: - Sizi evinizə buraxa bilərəmmi?

QADIN: - Evim çox uzaqlardadır.

KİŞİ: - Eybi yoxdur, məşinim var.

QADIN: - Körpüdə buraxsanız sevinərəm. Bitdimi?

KİŞİ: - Bitən nə?

QADIN: - Tanış olmağımız?

KİŞİ: - Bitdi.

QADIN: - İlk tanışlığımızda anlamalıydım sənə necə bir adam olduğunu. Amma gözlərim kor, qulaqlarım kar olmuşdu sanki. Görmək istədiyim kimi görürdüm hər şeyi. Sən isə həm yalan danışır, həm də bir çox şeyləri məndən gizləyirdin. Məsələn, evli olduğunu hələ də söyləmədin. Hələ də bir qızının olduğunu deməmişən mənə.

KİŞİ: - “Evli deyiləm” də demədim. *(Tamaşaçılara)* Dedimmi, söyləyin? *(Qadına)* Amma sən mənim evli olduğumu ən geçi evə gedərkən öyrəndin.

QADIN: - Haradan öyrənəcəyəm? Münəcciməmmi mən?

KİŞİ: - Bax, sən də yalan danışırısan. Sənə kitab imzalamadım mı?

QADIN: - Kitablə nə əlaqəsi var?

KİŞİ: - Kitabın arxasındakı tərcümeyi-halımı oxumadın mı?

QADIN: - *(istehza ilə)* Bir neçə film adını təkrar-təkrar yazıb doldurduğun bir tərcümeyi-halı? Tanış olduğumuz zaman özünü gizlədib məni əldə etməyə çalışmaqla çox hünərli davrandın doğrusu. Yox, zong səsiymiş, yox, bal verməyən arılar da qeyd olunmalıymış... Bununla da məni çaşdırıb fikirlərimi alt-üst etdin.

KİŞİ: - *(kitabın arxasını göstərər)* Oxu buranı. Səsli oxu ki, hər kəs duysun.

- QADIN: - “Evlü. Bir qız uşağı var”. Eee, nə olacaq?
- KİŞİ: - Başqa necə söyləyə bilərdim? Təzə tanış olduğum, üstəlik də bəyəndiyim bir qadına ailə vəziyyətim haqqında məlumat verərək yolları qapatmağım, sənə doğru olardımı? Xeyr, xeyr! Heç bir qadına belə kobudluq edə bilmərəm. Qadın-kişi əlaqəsi incəlik istər. Birdən-birə hər şey deyilməz.
- QADIN: - Yenə sən haqlısan, deyilmi?
- KİŞİ: - Təbii ki, haqlıyam. Hər şeyin öz yeri var. Mən zərif adamam və incəliklə bunları anlatdım sənə. Zənn etmirəm, amma əgər bütün bunlar gözündən yayınmıbsa günah mənimdimi?
- QADIN: - Gözümdən yayınmasaydı, yenə dəyişən bir şey olmayacaqdı. Evlənilib boşanmalar ən çox sənət adamları arasında olmurmu?
- KİŞİ: - Sənət adamlarına o qədər də fikir vermə. Bir qisim sənətçilər evlilik ilə sevgili olmağı ayırd etməyə bilirlər. “Hər şeyin öz yeri var” deməyə bilirlər. Amma mən, bu tarazlığı saxlayan nadir sənət adamlarından ola bilmərəmmi sənə? İzah edə bildimmi, canım?
- QADIN: - Mənə “canım” demə.
- KİŞİ: - Yaxşı, necə istəyirsən. İlk tanışılıqla bağlı öyrənmək istədiyini başqa bir şey qaldımı?
- QADIN: - Teatra gəlməkdə məqsədin yazıçılığını mənə hiss etdirməyin deyildi? Yox, yox, bir şey açıqlamağa çalışma. Bir az düşünsən haqlı olduğumu anlayacaqsan. Məncə heç düşünməyinə də ehtiyac yoxdur. Belə bir oyun oynamağının əsl səbəbini, o gün xanımının evdə guya təmizlik etməsindən, ona görə də ayaq altında gəzməyini istəməməsindən qaynaqlandığını daha sonra açıqlamadınmı mənə? Bu yeddi aylıq bərabərliyimizdə səndən əldə etdiyim ən böyük qazancım sənə timsalında insanı təhlil etməyi öyrənməyim oldu. Məni açıqlayarkən hünərlisən. Amma özünü gizləyərkən bacarıqsızsan.
- KİŞİ: - Ev telefonunu verməməkdə göstərdiyin hünər də danılmaz doğrusu.
- QADIN: - Hələ heç on dəqiqəsi belə tamamlanmamış qəfil bir tanışlıq zamanı ev telefonunu verməyimi düşünürsən?
- KİŞİ: - Sənə üçün yad bir adamam mən?
- QADIN: - O zaman üçün elə idin. Amma indi nə olduğu bəlli bir adamsan.
- KİŞİ: - (əsbiləşir) Deyəsən bu oyundan çox da xoşlanmadın. Daha çox uzatmayaq istəyirsən.
- QADIN: - Tam tərsinə. Çox xoşlandım bu işdən. Məncə davam etdirək.
- KİŞİ: - Harada qalmışdıq?
- QADIN: - “Körpüdə endirsəniz sevinərəm” demişdim.
- KİŞİ: - Xeyr, əvvəli var. Sənə dəvətnamə verən aktyoru təbrik etmək üçün pərdə arxasına keçmişdin.
- QADIN: - O hissəni oynamağa nə gərək var? Zaman itiririk.

- KİŞİ: - Yox, yox. Oynayaq.
- QADIN: - Mən arxaya keçib aktyorları təbrik etmək istəyirəm. Siz də mənimlə gəlirsinizmi?
- KİŞİ: - Təşəkkür edirəm. Mən gözləməyi seçirəm. Onsuz da kifayət qədər alqışladım onları. İzah edə bildim?
- QADIN: - Anlayıram. (*Sanki pərdə arxasına keçir*)
- KİŞİ: - Tez çıxın içəridən. Haradasa bir xilasedici kimi boynuma tullanacaqdın. Sənə dəvətnamə verən aktyor qaçaraq gəlmiş, bir-iki qədəh içki içməklə tamaşa ilə bağlı fikirlərini söyləməyi istəmişdi səndən. Guya rədd etdin onu.
- QADIN: - “Kübarca rədd etdin” desən daha doğru olar. Onunla əsla görüşə bilməzdim.
- KİŞİ: - Məni tanıdığın üçün, deyilmi? (*Əminliklə*) Məni bəyəndiyini dərhal anlamışdım
- QADIN: - Xeyr, yalnız ondan deyildi. Adamın saçları boyalı idi. Və boyunda at nalı kimi bir medalyon yellənirdi. Təbii olmayan heç bir şeyi sevə bilmirəm mən.
- KİŞİ: - Amma yenə də bir açıq qapı buraxdın, yəni laqeyd yanaşmadın və “başqa bir zaman” deməyi də unutmadın.
- QADIN: - “Saçlarını boyama və medalyonu da çıxart” deyərdim o zaman. Amma sənin belə bir təklif etməyini gözləməyirdim desəm yalan olar...
- KİŞİ: - Gözümün qarşısında birini rədd etmişdin. Təkliflərimə “xeyr” deyilməsindən xoşlandığımı söyləyə bilməzsən mənə.
- QADIN: - Sənin ki, saçların boyalı deyildi və boynundan da medalyon asmamışdın.
- KİŞİ: - Səbəbini bilməzdim mən. Amma konkret olaraq gözümün qarşısında birinin təklifini rədd etmişdin.
- QADIN: - Yalançı. İlk görüşümüzdə başqa cür açıqlamışdın bunu.
- KİŞİ: - Necə?
- QADIN: - O zaman hər kəs görəcək ki, sən həqiqətən də...
- KİŞİ: - (*həyasızcasına*) Amma mən dünən yediyim yeməyi unuduram. Unutqanlığımı belə yalançılığımıza bir dəlil olaraq göstərməyin üzür məni.
- QADIN: - Burax, sən allah, açıqladıqca batırsan. Sonra maşına oturub körpüyə gəldik.
Çox təşəkkür edirəm.
- KİŞİ: - Mən təşəkkür edirəm. Evinizə də ötürə bilərdim sizi.
- QADIN: - Yox, yox, yorulmanızı istəmirəm.
- KİŞİ: - Amma başqa bir zaman mütləq.
- QADIN: - İnşallah. İcazənizlə gəmini qaçırmayım.
- KİŞİ: - Xahiş edirəm. (*Əlini uzadır. Qadının əlini əllərinin arasına alır*) Ən qısa müddətdə görüşək, olarmı?
- QADIN: - Olar.

(Könülsüz halda oradan uzaqlaşan Qadın arxasına dönərək kişiyə əl yelləyir. Kişi də öz növbəsində boynunu bükərək hüznü bir şəkildə Qadına əl yelləyir).

KİŞİ: - Gəminin fitini eşidərkən içimdə bir şeylərin əridiyini hiss etdim. İllərlə gözlədiyim bir insanı tanımışdım və ondan ayrılmmaq məcburiyyətindəydim. Gəmi gözdən itənə qədər bir ağac kimi təkbaşına gözlədim.

QADIN: - Jetonu alıb gəmiyə minərkən sanki ayaqlarım arxamca getmirdi. Bir tanrı kimi dayanırdın uzaqlarda. Evə getmək istəmirdim. Aman tanrım, nə şanslı bir insan idim. Sənin kimi bir insanla tanış olmuşdum.

KİŞİ: - Yalan danışırısan. Biz ki, hər şeyi açıq-aşkar danışacaqdıq.

QADIN: - Açıq-aşkar danışırım.

KİŞİ: - Tərcüme-yi-halımı oxuyarkən evliliyimlə bağlı hissəyə çatanda nələr düşündüyünü hələ də söyləmədin.

QADIN: - Etiraf edirəm ki, evli olduğumu öyrəninə canım çox sıxılmışdı. Amma içimdə bir ümid də var idi. Evə dönərkən kitaba sarılıraql izlədiyim tamaşanın ssenarisini oxumağa başladım. Nəhayət ki, illərlə gözlədiyim insanı tapmışdım. Qarmaqarışlıq duyğular içərisində narahat bir gecə keçirdim. Ya sən?

KİŞİ: - Mən də öz-özümə dedim ki, nəhayət, bütün qadağalara baxmayaraq iki nəfərlik yeni dünya qura biləcəyim bir qadın çıxdı qarşıma. Ona özümü sübut etmək üçün cəhd göstərməliyəm. O məni sevməli, mənə tapınmalı. “Gəl” dediyim zaman gəlməli, “get” dediyim zaman getməli. Evli olmağımı tez-tez gözüme soxmamalı. Məni dinləməli, anlamalı. Qorxularıma, narahatlıqlarıma qol-qanad gəlməli. Bir ana kimi.

QADIN: - Bir ana kimi, hə? Ah, bu kişilər! Həyatları boyunca həmişə anaları kimi bir qadın axtarırlar... Evə gələrkən nə etdin?

KİŞİ: - Evə girərkən hər kəsə təbəssüm bəxş etdim. Bir qədər içki içərək otağıma keçib yatağıma uzandım. Çox xoşbəxt idim. Elə hey səni düşünürdüm.

QADIN: - Sən ki, hər şeyi açıq söyləyəcəkdin?

KİŞİ: - Ayaqları çox gözəl. Hələ dodaqları.

QADIN: - Yenə gizlədirsən bəzi şeyləri.

KİŞİ: - Xeyr, gizlətmirəm. Amma bundan sonrasını deməyəcəm, çünki bir az çox açıq-saçıqdı. İstərsən ertəsi günə keçək.

QADIN: - Keçək. Sən iş yerinə get. Mən də öz iş yerimə keçim.

(Güya iş yerlərinə keçirlər. İkisi də telefonun yanında)

QADIN: - Mən onu axtarmamalıyam. O məni axtarmalıdır.

KİŞİ: - Onu dərhal yatağa çəkmək istədiyimi düşünməsin deyə mən ona zəng etməməliyəm.

QADIN: - Necə olsa zəng edəcək, çünki məni çox bəyəndi. Onun zəngini gözləməliyəm.

KİŞİ: - Ssenarini oxudu. Oxudun, deyilmi?

QADIN: - Oxudum. Həm də bir neçə dəfə.

KİŞİ: - Elə isə zəng etmək lazımdır. Buyur, zəng et.

QADIN: - Amma o kişi, onun zəng etməsi lazımdır. Zəng etməməliyəm.

KİŞİ: - Mənim zəngimi gözləyir. Zəng etməyəcək yəqin.

QADIN: - Haradasa Xan bağlanacaq. Artıq zəng et!

KİŞİ: - Çıxmalıyam. Amma zəng etmədi. Zəng edə bilər. Bir az daha gözləməliyəm. Zəng etsə “jurnallarımı unutmuşdum, ona görə də geri döndüm” deyərəm.

QADIN: - Bir az daha gözləməliyəm. Zəng etsə “çantamı yığırdım, çıxmaq üzrəydim” deyərəm.

KİŞİ: - Aydın oldu, bu gün zəng etməyəcək. Artıq çıxım. Lazım olsa, çöldən arayaram. (*Çıxır*)

QADIN: - Daha çox gözləyə bilmərəm. Artıq çıxmam lazımdır. (*Çıxarkən telefon zəng çalır. Qadın həyəcanla telefona sarılır*) Alo. Mən də tam çantamı götürüb çıxmaq üzrəydim. Sənmisən, Ramiq əfəndi? Xanın qapısını bağlayacaqdın? Yaxşı ki, axtardın, yoxsa içəridə qalardım. Bu dəqiqə çıxıram. (*Təlaşla çıxarkən*) Necə də xoş olardı onu qarşımda görmək...

(*Səhəri gün Kişi içəriyə girir*)

KİŞİ: - Salim Əfəndi, qəhvəmi gətir. Aldımı əcəba? Çox təccüblənəcək. Həm də çox xoşuna gələcək. Qadınlar belə şeylərdən xoşlanarlar.

QADIN: - (*Əlində içində gül əkilmiş bir saxsı qab ilə içəri girir*) Necə də incə biri imiş. (*İyləyir*) Bir sənətçidən də ancaq bu gözlənilir.

KİŞİ: - Bu gün ikinci gün. Haradasa günorta oldu, aramadı.

QADIN: - Bu gün mütləq arayacaq. Telefonun yanından ayrılmamalıyam. Arayarkən bir müştəri olmaz içəridə, inşallah.

KİŞİ: - Yoxsa işə gəlmədi? O zaman göndərdiyim saxsını ala bilməmişdir. Bəlkə də çatdırmadılar. (*Harasa zəng edir*) Alo... Bəli, mənəm. Göndərdinizmi? Özünə təslim edildi? O olduğundan əminsiz? Qapıda?. Tam içəriyə girmək üzrəyənkən? Yaxşı, təşəkkür edirəm. (*Telefonu qapadır*) Elə isə niyə aramır? Yoxsa evli olduğumu öyrəninəcə qorxdu mənimlə birlikdə olmaqdan?

QADIN: - Zəng edib təşəkkür edəcəyəm ona. Ayrıca ssenarisini də bəhanə edə bilərəm.

KİŞİ: - Ssenarini necə tapdığını soruşa bilərəm. Çox köhnə bir nömrə. Başqa bir bəhanə tapmalıyam.

QADIN: - Haradasa gecə olacaq. Artıq zəng etməli.

KİŞİ: - (tamaşaçıya) İlk hərəkət kişidən gəlməli deyirsiniz? Çox doğru. İllərlə gözlədiyim birini necə unudaram, Tanrım? *(Aramağa başlayır)*

QADIN: - Amma mənim etdiyim də çox kobud bir şey. *(Telefona tərəf boylanır)* Heç olmasa bir təşəkkür etməliyəm ona.

KİŞİ: - Məşğul göstərir. Əminəm ki, məni axtarır.

QADIN: - Hər halda məni arayır. Dərhal bağlayım.

KİŞİ: - *(yenidən arayır)* Birdən “görüşək” desə? Nə olar bir-iki saat bir yerlərdə oturanda? Evdəkilərə nə deyərəm? İclas bəhanəsinə elə də inanmır bizimki.

QADIN: - *(telefon zəng çalır)* Alo... Alo...

KİŞİ: - Aman, tanrım, o! *(Telefonu qapadır)*.

QADIN: - Yüz faiz o idi. Amma dəstəyi niyə asdı? Haydi ara məni, dəstəyi asma.

(Yenidən zəng gəlir, Kişi dəstəyi qaldırır)

KİŞİ: - *(Qadın olduğunu zənn edərək)* Alo. Mən. Sən idinmi? Gecikməyəm. İclas bitər-bitməz gəlirəm. Qaynın arvadları? Yuxa? Bir kilo? Yaxşı, unutmaram. Çalışacam gecikməyim. Yaxşı. Gülə-gülə. *(Telefonu qapadır)*

QADIN: - Ara artıq.

KİŞİ: - Aramamalıyam. Bir az da dişimi sıxmalıyam.

QADIN: - Sıxma dişini. Ara artıq.

KİŞİ: - *(yenidən arayır)* Alo.

QADIN: - *(telefonun dəstəyini qaldırır)* Alo. Tanıya bilmədim, kimsiniz?

KİŞİ: - Nəhayət tutdum sizi. Soruşmaq istədim ki, ssenarimi oxudunuzmu?

QADIN: - Oxumaya bilərəmmi? Çox bəyəndim. Ayrıca göndərdiyiniz şey üçün təşəkkür edirəm sizə. Çox nəzakətlisiniz.

KİŞİ: - Rica edirəm. Məni xatırlamanız üçün onu göndərmişdim sizə.

QADIN: - Yaxşı etmişsiniz.

KİŞİ: - Sizinlə ssenari haqqında danışmaq, fikirlərinizi eşitmək istərdim.

QADIN: - Əvvəlcə çox bəyəndiyimi söyləməliyəm.

KİŞİ: - Telefonla olmasın bu fikir mübadiləsi. Bir gün bir yerdə oturub həm də bir şeylər içərək.

QADIN: - Çox gözəl olar. Gəlin dəqiqləşdirək. Məsələn, bu gün nədən olmasın?

KİŞİ: - *(tamaşaçıya)* Yaxşı ki, “yığıncaqdan sonra gələrəm” dedim evdəkinə. Bu fürsəti qaçırmamalıyam.

QADIN: - Alo, Alo. Sizi eşidə bilmirəm.

KİŞİ: - Alo, Alo. Səsim gəlmirmi?

QADIN: - Eşidə bilmirəm... Alo, alo.

KİŞİ: - Bəs yuxa necə olacaq?

QADIN: - Nə dediniz? Nə yuxa? Səhvimi eşitdim görəsən?

KİŞİ: - Yuxamı? Heyf! Heç... Çox kövrək ürəkliyəm də. Yəni kövrək ürəkli olmaq çox pisdir.

QADIN: - Amma sənətçilərin hamısı kövrək ürəklidirlər. Həssas olmasanız bütün bunları yaza bilərsinizmi?
KİŞİ: - Çox doğru. O zaman sizi çıxışda gözləyəcəm.
QADIN: - Çox yaxşı olar.
KİŞİ: - Bir-iki saat əylənərik bir yerlərdə.
QADIN: - Sizi gözləyirəm.
KİŞİ: - Öpdüm.
QADIN: - Mən də.

(Dəstəyi asırlar. İkisi də tələm-tələsik üst-başlarına diqqət edirlər. Kişi hazırdır. Qadın boyun-boğazına ətir sürməkdədir)

KİŞİ: - Sıxma, sıxma. Tez ol.
QADIN: - Amma görüşdüyümüzdə ətirimi bəyəndiyini söyləmişdin.
KİŞİ: - Evə gecikməməyim gərək. Bir az tez görüşək. Yaxındakı süpermarkətdən bir kilo yuxa alarkən səni iş yerinin qapısında görməklə dünyalar mənim olmuşdu. Bir bara gedərək oturduq. Daha doğrusu sığışdıq.

(Əlində bir paket yuxa. Bir barda ayaqda dayanırlar. Bir-birlərinə təbəssüm bəxş edirlər. Kişi ayrıca ətrafdakı tanış insanlara salam verməkdədir)

KİŞİ: - *(işarə ilə) İki...*
(guya gələn qədəhləri alırlar əllərinə.)
KİŞİ: - *(xoşhallanaraq) Salam.*
QADIN: - Salam. Çox sevdim bu sözcüyü. Həm içdən, həm də gözəl.
KİŞİ: - “Salam” sözcüyünü sevdiyinizə sevindim. Bura çox qarışıqlıqdır, deyilmi?
QADIN: - Bəli, çox izdiham var.
KİŞİ: - Bura hər zaman belədir. Onun üçün dəniz kənarında görüşək dedim, amma rədd etdiniz. Nə üçün?
QADIN: - Bilmirəm. Narahat oluram...
KİŞİ: - Tanış olandan bəri necə keçdi günləriniz?
QADIN: - Ev iş, iş ev. Bəzən televiziya. Ya sizin?
KİŞİ: - Mənim də elə... Amma siz məni heç düşünmədinizmi?
QADIN: - Düşünməzmiyim? Bir an belə ağımdan çıxmadınız. Ya siz?
KİŞİ: - Mən düşünməməyə çalışdım, amma bacara bilmədim. Hər an yanımda idiniz.
QADIN: - Sizə yaraşan bir cavab. Sizə ancaq bu yaraşır.
KİŞİ: - Sənətçilərə hüzn də yaraşar. Amma mən yazar sayılmıram.

- QADIN: - Olurmu? Siz həqiqətən gözəl bir yazarsınız. Xarakterləriniz o qədər canlı idi ki. Oradakı ata, eynilə mənim atam idi. Sanki çox yaxşı tanıyırmışsınız kimi onu yazmışsınız.
- KİŞİ: - Rica edirəm. Yalnız ümumi bir ata tipi. Bütün atalar bir-birlərinə bənzər.
- QADIN: - Çox xoşsunuz. (*Tamaşaçılara*) Sənətçilərə gedən yol, onların yaratdıqlarını bəyənməkdən keçər. (*Kişiyə*) Bir roman qədər təsir etdi mənə. Üç dəfə oxudum.
- KİŞİ: - Üç dəfəmi?
- QADIN: - Bəli, üç dəfə. Dərinliklərinə enmək üçün belə lazım idi. Heç bir şeyi ötüb keçməməliydim.
- KİŞİ: - Təşəkkür edirəm, yordum sizi.
- QADIN: - Əksinə, böyük keyf aldım. Bir şey soruşa bilərəmmi sizdən?
- KİŞİ: - Lütfən.
- QADIN: - Amma səhv anlamayacaqsınız məni, söz verirsinizmi?
- KİŞİ: - Söz verirəm.
- QADIN: - Tamaşa bitdikdən sonra nədən “bir-iki qədəh bir şey içə bilərikmi?” deyə soruşmadın məndən?
- KİŞİ: - Şey... (*düşünür*). Tələsik olan şeyləri çox da sevməm. Həm də bir bərabərlik ağır zəhmətin nəticəsində meydana gəlməli.
- QADIN: - Bir az əvvəl rədd edilmək qorxusunu yaşayırdın! Bax, gör necə yaxalandın.
- KİŞİ: - Şübhəsiz, o da bir səbəb idi.
- QADIN: - Əlindən yerə qoymadığın paketdə nə olduğunu maraqlandırdım halda heç bir açıqlama verməmişdin mənə. Amma sən haqlısan. Bu paketdə, xanımının istəyinə görə aldığı yuxa olduğunu söyləyə bilməzdin.
- KİŞİ: - Belə hər dəqiqə, hər şeyə görə araya girsən, vəziyyəti nəzarətdə saxlaya bilməyəcəm.
- QADIN: - Yaxşı, yaxşı. Ssenarilərinizin çəkilişində varsınızmı?
- KİŞİ: - Xeyr. Öz tamaşamın bitmiş halını seyr etməyi sevirdim mən.
- QADIN: - Bax, yenə yalanımı tutdum. Şəkilişdən qovulduğunu gizləyirsən.
- KİŞİ: - Qovulduğumu söyləməyim yaxşı bir təəssürat buraxmazdı. (*Yenidən oynayır*) Onsuz da rejissorlar yazarı işə qarışdırmazlar. İşim ssenarini təslim etdiyim anda bitər.
- QADIN: - Bu yaxşı bir şeymi sizcə? Yəni qarışmamanız?
- KİŞİ: - Həm yaxşı, həm də pis. Şekspir usta nə deyər? Yaxşı pisdür, pis də yaxşı.
- QADIN: - Çox gözəl bir yanaşma.
- KİŞİ: - Durduğu yerdə hər kəs Şekspir ola bilməz.
- QADIN: - (*hər kəslə davamlı salamladığını görərək*) Çox insan tanıyırsınız.
- KİŞİ: - İş. Peşə. Əlaqələr. Zərurətlər. Mən sizi tanımaq istəyirəm. Özünüzü mənə anlada bilərsinizmi?

- QADIN: - Bir laboratoriyada çalışırdım. Keçən il kiçik bir dükan açdım. Köhnə şeylər-filan yığıram; tarixi dəyəri olan şeylər. Hədiyyəlik şeylər. Antikvar, filan.
- KİŞİ: - Sənətdən qopa bilmirsiniz.
- QADIN: - Elədi. Atam və anamla birlikdə yaşayıram. Bir də bacım var. Bu günlərdə yenidən döndü aramıza.
- KİŞİ: - Hardaydı ki? Bir yerəmi getmişdi?
- QADIN: - Evli idi, boşandı.
- KİŞİ: - Niyə boşandı?
- QADIN: - Razılaşa bilmədilər. Mənasız bir birliyi davam etdirməməli insan.
- KİŞİ: - Hər halda uşaqları yoxdur.
- QADIN: - Yox. Amma yenə də fərq etməzdi.
- KİŞİ: - Fərq etməz olurmu? Hələ uşaq varsa ortada. Özümüz xoşbəxt olacağıq deyə başqalarını bədbəxt etməyə haqqımız yox. Qorxusu yoxsa bir şey soruşa bilərəmmi sizdən?
- QADIN: - Soruşa bilərsiniz.
- KİŞİ: - Boş zamanlarınızda nələr edirsiniz?
- QADIN: - Dükanı bağlayıb evə getdiyimdə otağıma çəkilib musiqi dinləyir və bir şeylər oxuyuram. Bu mənim üçün istirahət sayılır. Televiziyanı izləməyi də sevirəm. Yaxşı bir film, ya da teatr tamaşası varsa izləməyə çalışaram. Şübhəsiz bazar günləri.
- KİŞİ: - Təkmə gedirsiniz? Kişi dostunuz yoxmu?
- QADIN: - Yox. Bəzən bir qız yoldaşım ilə gedərik.
- KİŞİ: - Heçmi olmadı kişi dostunuz?
- QADIN: - Üç il əvvəl nişanlanmışdım. İki ilə qədər nişanlı qaldıq. Amma buraxdım onu.
- KİŞİ: - Niyə ayrıldınız?
- QADIN: - Ayrılmadım. Mən tərk etdim onu. Dəyərimi bilmədi. Kişilər belədir onsuz da. Birini zəmanətə aldılar an, yenisini axtarmaqda bir qorxu görməzlər. Üstəlik evimiz belə tutulmuşdu. Əşyalarımız alınmışdı. Haradasa imzalarımızı atacaqdıq. Amma o mənə xəyanət etməyi seçdi. Cəzasını da aldı.
- KİŞİ: - İnsanlar səhv edə bilər. Bir eşqbazlığı bu qədər böyütməyə bilərdiniz.
- QADIN: - (əsbiləşər) Yəni mənə xəyanət etməsini görməzlikdənmi gəlməliydim?
- KİŞİ: - Xeyr, yəni onu demək istəmədim. Şübhəsiz cəzasını görməlidir. Mən yanınızdayam.
- QADIN: - Tutduğumuz evdən birlikdə çıxdıqları zaman yaxaladım. Tam qapını bağlayarlarkən. Yox, iş yoldaşımı, yox, əşyaları görmək istəmiş. Məni inandıracağını zənn etdi, amma aldı.
- KİŞİ: - Bəlkə də bir xəyanət yox idi ortada.
- QADIN: - Vardı. Bir az daha erkən getsəydim yataqda tutacaqdım onları. Birdən məni qarşılarında görüncə şok oldular. Tərəddüd edib nəm-nüm etməyə

başladılar. Əşyaları çox bəyənmiş də, xeyirli olsunmuş da. Udarammı bunları? Belə şeyləri qəbul edə bilmərəm mən. Mənimlə olmağı düşünən bir insan belə davranmamalıdır mənə.

KİŞİ: - Sizi anlayıram.

QADIN: - Ayrıldıqdan sonra iki adamla tanış oldum. Amma onların da nə niyyətlə mənə yaxınlaşdıqlarını anlamaqda gecikmədim. Tək məqsədləri vardı, bir an əvvəl mənimlə yatağa girmək. Onlardan da ayrıldım və bir daha da kimsəylə birlikdə olmamağa qərar verdim. Ta ki, sizinlə qarşılaşana qədər.

KİŞİ: - Təşəkkür edirəm. Amma sizinlə cinsi münasibətdə olmaq istəmədiyimdən necə əmin ola bilərsiniz? Cazibədar bir xanımsınız. Kişilər sizinlə birlikdə olmaq istərlər. Bunu saxlamanın bir gərəyi yox. Belə bir istək günahmı?

QADIN: - Niyə günah olsun? Cinsəllik də bir ehtiyacdır. Amma maşında şit-şit əl atmalar, necə gəldi yerlərdə öpməyə cəhd etmələr. Yox, yox bunlar mənə görə deyil. Bu mənim tərzim də deyil. Belə şeylər incəlik, zəriflik istər, elə deyilmi?

KİŞİ: - Elə. (*Tamaşaçılara*) Yolu bağlayır. (*Qadın ayaqqabılarını çıxarır*) Aman, Tanrım, yenə çıxartdı ayaqqabılarını. Görməməyə çalışmalıyam.

QADIN: - (*öz-özünə*) Çoxmu irəli getdim yoxsa? Bəzi şeylərin olmayacağını zənn etdi hər halda. (*Tamaşaçılara*) Baxın, görün necə rəng verib rəng aldı. (*Kişiyə*) Adamlar çox bəsitdir. Beyinləri ilə deyil, bir başqa yerləri ilə düşünərlər. Ayrıca hər şeyin bir yeri və zamanı var, elə deyilmi?

KİŞİ: - (*tamaşaçılara*) Bu yerə və zamana bir açıqlıq gətirmək lazımdır. (*Qadına*)

Sizcə yer və zaman necə ola bilər? Yəni bir ilmi, bir aymı, bir həftəmi, yoxsa?

QADIN: - Əvvəlcə iki insanın bir-birini tanıması lazım deyilmi?

KİŞİ: - Çox doğru. Amma cinsəllik iki insanın bir-birini tanımasında əhəmiyyətli bir faktordu? Həm də nəzərə alsaq ki, zamanın özü nisbidi.

QADIN: - Lütfən, mən söyləmək istəyirəm, nisbilik nəzəriyyəsi...Dayanın dayanın. Şey. Eynşteyn... Bəli, bəli. Eynşteyn.

KİŞİ: - Bravo, bravo. Sizi daha çox sevdim.

QADIN: - Təşəkkür edirəm. Mən də sizi tanımaq istərdim.

KİŞİ: - Özümü izah etdiyim səhnə barda olmamışdı. Hesabı ödəyib çıxdıq. Maşına minib sahələ gəldik.

QADIN: - Yuxa olan paketi götürməyi unutmuşdun. Paketi götürməyəcəksinizmi?

KİŞİ: - Bu səhnə orada olmadı. Mən paketi unutmuşdum və buna görə də evdə arvadımdan bir xeyli danlaq da eşitmişdim. Çox yaxşı xatırlayıram. Dəniz kənarına gələk artıq.

(Qadın sahildə oturmuş, ayaqqabılarını çıxardır, ayaqlarını yellədərək dənizə doğru uzadılmış kimi. Kişi də yanında. Olduqca romantik bir səhnə)

- KİŞİ: - Bilirsiniz mən bir plastik firmasında çalışıram. Bu həm yaxşı pul qazanmağımı, həm də istədiyim şeyləri yazmamı təmin edir.
- QADIN: - Xoşbəxtsinizmi?
- KİŞİ: - *(tamaşaçılara)* Evliliyimi nəzərdə tutur. Amma yalnız anlamış kimi davranmalıyam. *(Qadına)* Xoşbəxtəmmi? Bilmirəm. Yazdıqlarımın qiymətləndirildiyini görsəm heç şübhəsiz ki, xoşbəxt olaram.
- QADIN: - Xeyr, mən şəxsi həyatınız üçün soruşmuşdum.
- KİŞİ: - *(düşüncəli)* Sizcə “xoşbəxt olsaydım, burada nə işim vardı?” deyə bir sual ünvanlasaydım qanədici bir cavab hesab edə bilərdinizmi bunu?
- QADIN: - Xoşbəxt deyilsinizsə, nədən bu bədbəxtliyinizi davam etdirirsiniz o zaman? Xoşbəxt olmaq üçün lazım olanı edin, hər şey bitsin.
- ADAM: - Hər şey sizin düşündüyünüz kimi asan olsaydı kaş ki. Bir qızım var. Uşaq bir maneə.
- QADIN: - Neçə yaşındadır?
- ADAM: - Eee... İyirmi...
- QADIN: - Çox uşaq sayılmaz. Harada oxuyur?
- ADAM: - Bu il universiteti bitirəcək. Arvadım da işləmir.
- QADIN: - Heçmi işləmədi?
- KİŞİ: - Keçən il ayrıldı işdən.
- QADIN: - Səbəb?
- KİŞİ: - İşləməyi onsuz da sevmirdi. Maddi vəziyyətimiz düzələn kimi öz mətbəxinə qovuşdu.
- QADIN: - İnşallah, yenidən işləyər. Bədbəxt olmaq üçün bu bir səbəb deyil.
- KİŞİ: - Heç şübhəsiz ki, deyil. Madam ki, hər şeyi açıq danışırıq, deyim ki, qaynım mafiya atasıdır. Qaydaları bizə uymayan bir quruluşun içindədir.
- QADIN: - Orada belə yalan söyləmiş, adi bir bir tətikçini mafiya atası etmişdin.
- KİŞİ: - Oyunu pozma. Qaldığımız yerdən davam edək.
- QADIN: - Yaxşı, yaxşı. *(Yenidən havaya girir)* Nə ola bilər ki?
- KİŞİ: - Necə nə olacaq? Mən bacısını buraxsam, o da məni vurur. Qorxaram bu dəfə topuğumdan deyil, daha önəmli yerimdən vura.
- QADIN: - Nə zamansa oldumu belə bir şey?
- KİŞİ: - Bir dəfə bacısına bir yumruq ilişdirmişdim, otuz iki dişimi önümə tökmüşdü.
- QADIN: - Dişləriniz taxmadımı?
- KİŞİ: - Allahdan bir neçə dənəsi qalmışdı. Ona görə sabit protezdi. Buraxaq bütün bunları. Özümüzə baxaq. Yaşlanmağa başladım. Həyatın əlimdən sürüşüb getdiyini hiss edirəm. Bu gedişi dayandırmaq istəyirəm. *(Tamaşaçılara)* Qadınların könülünü qazanmaq üçün ilk növbədə

onlardan kömək istəmək gərəkdi. (*Qadının təsirləndiyini görərkək*) Mənə hər mövzuda köməkçi olmalısınız.

QADIN: - Sizə hər mövzuda köməkçi olacağam. Mütləq yazmalısınız. Dayanmadan yazmalısınız.

KİŞİ: - (*öpməyə çalışır*) Yazacağam. Əlaqəmizdən yazacağam. Əlaqəmizdən bir film çəkəcəm. Ətirin möhtəşəmdir.

QADIN: - Etmə. Bir görənlər.

KİŞİ: - Kim görə bilər? Qarşımızda adalar, önümüz dərya, dəniz. Sizi istəyirəm. İstəyirəm.

QADIN: - Burada etməyin. Dayanın. Uyğun bir yer deyil bura. Etməyin.

KİŞİ: - (*sezdirmədən saatına baxar, öz-özünə*) Yuxa. Gecikməməliyəm. (*Ayrılmıq istəyir*) Bir an özümə sahiblənmə bilmədim. (*Qadına*) Üzr istəyirəm sizdən. Həftə sonunu gözləməliyik.

QADIN: - (*tamaşaçıya*) Görəsən səmimidirmi? Sınamalıyam. (*Kişiyə*) Birdən mən sizi indi istəsəm necə?

KİŞİ: - (*kənarə*) Ayda. Bu saatda xala oğlumdan evi almağım mümkün deyil. Evdə olduğunu bilsəm bəlkə hər şeyi gözə alıb gedə bilərik. Amma qaynım da gələcək. Bu dəfə arvadım məni bağışlamaz. (*Qadına*) Tələsməyə nə gərək var? Həftə sonu görüşərik. Yalnız ikimizin olacağı bir yerə gedərik. Sizinlə həyəcanlı bir gün yaşamaq istəyirəm.

QADIN: - Demişdin. Amma əsl səbəbin evsizlik olduğunu hiss etdirməmişdin. Həqiqətən də sən yalançı bir insansan.

KİŞİ: - Amma unutma, eşq kiçik yalanlarla bəslənər. Bir kitabda oxumuşdum. Ya da kiçik yalanlar bəsləyər eşqi kimi bir şey idi.

QADIN: - (*istehza ilə*) Məlum, yaxşı bəslənmişən. Davam etdirək oyunu.

KİŞİ: - (*guya iş yerinə girir.*) İki gün qalmışdı görüşməyimizə. Amma hər şeyi nəzərə almalıydım. (*Dəstəyi götürür*) Alo. Alo. Necəsən, xala oğlu?

SƏS: - Yaxşıyam, yaxşıyam. Çoxdandı zəng etmirsən. İşlər yaxşı deyil hər halda.

KİŞİ: - (*əliylə taxtaya vurur*) Yox, yox, yaxşıydı. Keçən gün teatrda biriylə tanış oldum. Müdhiş bir şey.

SƏS: - Xeyirli olsun! Xeyirli olsun! Açarmı?

KİŞİ: - İstərdim həftə sonu gətirim.

SƏS: - Həftə sonumu? Heyf! Bacım gil gələcək.

KİŞİ: - Ay allah! Birtəhər başından edə bilməzsənmi?

SƏS: - Necə başından edim axı? Altı saatlıq yol gəlilibər, oğlum. Qəribəyiblər, görmək istəyirlər məni. İstərsən bacıma verim, özün danış.

KİŞİ: - Olurmu, canım? Bu işlərdən xəbərdar olmasın. İndi yanındamı? Məni rəzil etmə.

SƏS: - Oğlum, mənim bacımmı var?

KİŞİ: - Doğrudan e. Mənimlə belə zarafat etmə ha.

SƏS: - Hiss olunur ki, bərk vurulmuşan xatuna. Evim sənə fəda olsun.

QADIN: - *(telefona işarə ilə)* Məşğul. Mütləq məni axtarır.
KİŞİ: - Sağ ol.
SƏS: - Hə, sular tez-tez kəsilir. Yanında su gətir. Bir də yerə siqaret külü atmayın. Olarmı?
KİŞİ: - Olar. Sağ ol.
SƏS: - Borcumuzdur, oğlum.
KİŞİ: - Baxıram, sən heç dəyişiklik etmirsən.
SƏS: - Oğlum, nə edim? Cücə kimi qız. Gözüm başqasını görmür ki. Bir təklifinmi var, yoxsa?
KİŞİ: - Evlən. Evləndiyin an edərsən. *(Birlikdə gülürlər)*
SƏS: - Oldu, hələlik.
KİŞİ: - Gülə-gülə *(dəstəyi asır)*. Bu iş də bitdi.
QADIN: - Ona zəng etməliyəm. Həm də tez-tez zəng etməliyəm ki, aramayanda narahat olsun.
Bu çox yaxşı bir taktikadır. Təcrübənin faydasını görəcəksiniz. *(Dəstəyi qaldırır)* Aloooo.
KİŞİ: - Salam.
QADIN: - Salam. Necəsiniz?
KİŞİ: - Təşəkkür edirəm. Sevindim məni axtardığınızı üçün.
QADIN: - Rica edirəm.
KİŞİ: - Nə edirsiniz?
QADIN: - İşləyirəm. Ya siz nə edirsiniz?
KİŞİ: - Sizi düşünürəm.
QADIN: - Mən də.
KİŞİ: - Bütün gecə fırfıra kimi fırlandım yataqda.
QADIN: - Mən də.
KİŞİ: - Yuxu tutmadı heç cür. Qalxıb bir iki qədəh içdim.
QADIN: - Mən də.
KİŞİ: - Bircə sabah gəlsəydi.
QADIN: - Sabahlar həmişə gəlir.
KİŞİ: - Sabah olsun artıq.
QADIN: - Mən də olsun istəyirəm.
KİŞİ: - Ev də hazır. *(Tamaşaçılara)* Vay, ağızımdan qaçdı.
QADIN: - Alo, alo. Ev dedin. Səhvimi eşitdim yoxsa?
KİŞİ: - Şey-zad. Zad-şey...
QADIN: - Bu sənin vəzifən. Ah, sabah bir açılışdı.
KİŞİ: - Sabah ilk dəfə baş-başa olacağıq. Çox həyəcanlıyam.
QADIN: - Mən də.
KİŞİ: - Yenidən görüşmək üzrə. Öpdüm.
QADIN: - Mən də.

(Dəstəyi asırlar. Bir az gəzişirlər)

QADIN: - *(dəstəyi yenidən qaldırır)* Alooo...

KİŞİ: - Alo.

QADIN: - Salam.

KİŞİ: - Salam.

QADIN: - Nə edirsiniz?

KİŞİ: - Sizi düşünürəm. Ya siz?

QADIN: - Mən də.

KİŞİ: - Sizə bir şey söyləyə bilərəmmi?

QADIN: - Söyləyin.

KİŞİ: - Sizə sən deyə bilərəmmi?

QADIN: - Deyə bilərsiniz.

KİŞİ: - Nə gözəl olacaq sizə sən deməyim.

QADIN: - Çox gözəl olacaq.

KİŞİ: - Amma bir şərtim var. Siz də mənə sən deyəcəksiniz.

QADIN: - Həmişə bunu gözləmişəm. Sizə sən demək məni xoşbəxt edəcək. Sən.

KİŞİ: - Aman, tanrım. Bir daha söyləyərsinizmi?

QADIN: - Sən... Sən... Sən. Siz də söyləyərsinizmi?

KİŞİ: - Sən. Sən. Sən. Xoşlandınızımı?

QADIN: - Çooox. Mənə sən de.

KİŞİ: - Olar. Xoşca qal, desəm hirsənərsənmi mənə?

QADIN: - Niyə? Bir şeymi oldu?

KİŞİ: - Bir azdan iclasa girməyim lazımdır, ona görə.

QADIN: - Olar. Sənə yaxşı iclaslar.

KİŞİ: - Təşəkkür edirəm. Sənə də yaxşı iclaslar.

QADIN: - Amma mən iclasa girməyəcəyəm.

KİŞİ: - Dilim dolaşdı. *(Tamaşaçılara)* “Yaxşı işlər” deməyim daha doğru olacaq. Yaxşı işlər diləyirəm. Öpdüm.

QADIN: - Mən də.

(Dəstəyi yerinə qoyurlar)

KİŞİ: - Yarım saat sonra idi. *(Zəng gəlir. Həyəcanla dəstəyi qaldırır)* Alooo. Salam. Sənin səsini eşitmək nə gözəl. *(Diksindir)* Sənmisən, həyat yoldaşım? Yuxamı? Yenə də qayınlaram? Bu nə demək, əzizim? Niyə tikanlı danışım ki? Sənin qardaşın mənim qardaşım sayılır, gözəlim. Unutmam. Oldu, yuxa. Öpdüm. *(Dəstəyi asır)*

QADIN: - İclası bitdimi görəsən?

KİŞİ: - Bu gün evə tez getməliyəm. Etibar qazanmaq üçün bu vacibdir. Sabahki gecə üçün də əsaslı bir səbəb axtarmalıyam. İnandırıcı bir səbəb. Nə ola bilər görəsən? *(Düşünür)*.

QADIN: - İclası qurtarsaydı arayardı. Görəsən arayardımı? Məncə ona bu şansı verməliyəm (*Telefon nömrəsini axtarır*).

KİŞİ: - Tapdım. (*Dəstəyi qaldırır*)

QADIN: - Aloo. Nə vaxt?

KİŞİ: - Sabahkı gecə...

QADIN: - Sabahkı gecəmi? Görüşə bilməyəcəyikmi?

KİŞİ: - Olarmı elə şey? Amma bu gecə şöbə işçilərinə yemək verəcəyik. Sabah görüşümüzdə heç bir şey maneə ola bilməz.

QADIN: - Həsrətlə gözləyirəm səni.

KİŞİ: - Mən də. Hər şey hazır.

QADIN: - Görəsən məni hara aparacaq? Qorxmaq üçün bir səbəb yoxdu, çünki o çox tədbirlidir. Tərs bir şey olarsa əgər, özünə də zərər dəyə bilər.

KİŞİ: - Eşidirsənmi məni? Alo, alo.

QADIN: - Bir şeylər oldu. Telefon arada kəsildi. Nə deyirdin?

KİŞİ: - Hər şey hazırdı deyirdim.

QADIN: - Onsuz da belə şeylər sizə aiddir.

KİŞİ: - Hər şeyi qaydaya saldım. Sən rahat ol. Bircə görüşməyimiz qaldı.

QADIN: - Sabah gecə olacaq?

KİŞİ: - Kaş ki, bu gecə olsaydı. (*Öz-özünə*) Nə deyirəm mən, Allahım?

QADIN: - Nədən olmasın?

KİŞİ: - Amma şöbə işçilərinə yemək verəcəyik. Səbr etməmiz gərək.

QADIN: - Elədi. Səbrin sonu salamatlıqdır.

KİŞİ: - (*öz-özünə*) Görüş vaxtı uzandıqca sayaqalayıram. Bir an əvvəl bitirməliyəm danışıqı.

QADIN: - Yenə eşidə bilmirəm səni.

KİŞİ: - İndi eşidirsənmi?

QADIN: - Eşidirəm. Səbrin sonu salamatlıqdır demişdim.

KİŞİ: - Doğru. Səbr edən dərviş muradına çatmış...

QADIN: - Sabah gecə muradımıza çatacağıq.

KİŞİ: - Çatacağıq. Bir dəqiqə. Həmdi Bəy? Çıxıram Həmdi Bəy.

QADIN: - Həmdi Bəy kimdir?

KİŞİ: - Bizim müdirin köməkçisi. Yeməyə getməyimiz üçün xəbərdarlıq edir. Çıxmam gərək. Hələlik, xoşca qal.

QADIN: - Gülə-gülə. Bütün gecə səni düşünəcəyəm. Ona görə də yata bilməyəcəyəm.

KİŞİ: - Nə gözəl bir əsər adı: “Yuxu haramdı Bizə”. Yeni tamaşamın adını “Yuxu haramdı Bizə” qoyacağam. Buna səbəb sən oldun.

QADIN: - Çox sevindim.

KİŞİ: - Amma yenə də yatmalıyıq. Dinc olmamız gərək, elə deyilmi?

QADIN: - Elə.

KİŞİ: - Öpürəm.

QADIN: - Mən də.

(Qarşılıqlı öpüş səsləri ilə dəstək bir anda yerinə qoyulur)

KİŞİ: - Yuxanı alıb evə qaçdım. Qaynım öz arvadı ilə bizdə idi. Onların yanında arvadıma işimin çox ağır olduğunu, icaslardan təngə gəldiyimi inandırmağa çalışdım. Hətta “sabah gecə şöbələrə yemək verməliyik. Biz insan deyilikmi? Evimizdə oturub bir iki cüt söz danışa bilməyəcəyikmi arvadımızla?” deyərək gileyləndim də. Sonra da əlavə etdim ki, “uşaq-muşağımın alimenti söz mövzusu olmasaydı əgər, bir dəqiqə belə səbr etməz, dərhal ayrıldım bu işdən”. Arvadım gözləmədiyim halda belə bir təklif etdi: “Məni də apar”. Mən həmmən inandırıcı dəlillərlə cavaba gecikmədim: “Necə aparım? Bütün şöbədəkilər kişilərdi. Bıqlı-saqqallı kişilərin içində tək bir çiçək? Onlar ki, mədəni deyillər. Yalnız maral söhbəti. Mən indi bu hərifləri dinləmək məcburiyyətindəyəmmi yəni? Şeytan deyir, get istefanı ver”. Bu sözlərin anındaca nəticəsini verdi. Arvadım: ”Elə şeymi olar? Nə yeyib-ıçərək? Dözmək məcburiyyətindəsən” dedi. Beləcə, mən həm səhərki gecəni, həm də bütün həftə sonlarını qarantiyə almış oldum. Ona görə də yuxanı nuşcanlıqla yeyib, üç-beş fincan çay içməklə hüzur içində yatmağa getdim.

QADIN: - Mən isə bütün gecəni yataqda çırpına-çırpına qalmışam. Səhərə yaxın yuxuya getmişəm. Yuxumda da ağızından su axan, üzünü xatırlaya bilmədiyim bir neçə hərifin təcavüzünə məruz qalmışdım. Amma sən vaxtında yetişib əllərindən aldın məni.

KİŞİ: - Etibarın üçün təşəkkür edirəm sənə.

QADIN: - Mən sənə qarşı etibarlıyam, amma sən mənə hələ də yalan danışırıdın. Aman tanrım, görürsünüz.

KİŞİ: - *(yuxarını göstərir)* Ondan kömək diləmə. Çünki o da kişidi. İşə gəldim.

QADIN: - Dükana girdim. Görəsən gəlibmi?

KİŞİ: - Gəldim, di ara.

QADIN: - *(nömrəni yığır)* Alooo.

KİŞİ: - Səhər-səhər səsinə eşitmək nə gözəl. Hüzur doldu içimə.

QADIN: - Mənim də.

KİŞİ: - **Necə keçdi gecən?**

QADIN: - Həyəcan içində keçdi. Ancaq səhərə yaxın yata bildim.

KİŞİ: - Mən də. Yalan olmasın, heç yatmadım.

QADIN: - Mən də.

KİŞİ: - Günün tez keçməsi üçün dua edirəm.

QADIN: - Mən də. Müştəri gəlsəydi bir az əylənərdim. Yoxsa zaman heç keçməyəcək bu gün.

KİŞİ: - Bilməcə həll et. Mən həmişə bilməcə həll edərdəm belə vəziyyətlərdə.

QADIN: - Demək ki, çox qadınla əlaqən olur.

KİŞİ: - Olur deyil, olurdu. Artıq bir tək sən varsan həyatımda.

QADIN: - Həmişə də mən olum.

KİŞİ: - Həmişə sən ol. İşdən çıxan kimi sənə gələcəm.

QADIN: - Yoxsa iş bitənə kimi görüşə bilməyəcəyikmi?

KİŞİ: - Görüşəcəyik, amma birdən telefonlarımızda problem ola bilər deyər söylədim.

QADIN: - Telefon pulunu daha yeni ödədim. Mənimki kəsilməz.

KİŞİ: - Mənimki də kəsilməz, amma nə olar, nə olmaz. İndi qərar verməyimizin nə ziyanı ola bilər ki?

QADIN: - Olmaz.

KİŞİ: - Mən bir az sonra içəriyə keçəcəyəm. Səni öpür və gözəl bilməcələr diləyirəm.

QADIN: - Təşəkkür edirəm. Mən də öpdüm.

(Öpüş səsləri ilə dəstəyi asırlar)

QADIN: - *(qəzeti açıb bilməcə həll etməyə başlayır)* Soldan sağa bir. Ətrafı dənizlərlə əhatəli quru parçası. *(Düşünür)* Ada. *(Yazır)* İlk adı Əliyə olan məşhur Amerikalı rejissor. *(Düşünür. Telefon nömrəsini yığır)* Alooo.

KİŞİ: - Alo.

QADIN: - Mənəm.

KİŞİ: - Tanıdım. Əmr et.

QADIN: - İlk adı Əliyə olan məşhur Amerikalı rejissor.

KİŞİ: - Əliyə Qazan.

QADIN: - Qazan. Yaxşı, oldu. Bir şey daha soruşa bilərəmmi?

KİŞİ: - Soruş...

QADIN: - Qoqolun məşhur romanı... İki söz...

KİŞİ: - "Ölü Canlar".

QADIN: - Təşəkkür edirəm.

KİŞİ: - Bir şey deyil. Haydi, öpdüm.

QADIN: - Mən də öpdüm.

(Öpüşlərlə dəstəyi asırlar)

QADIN: - *(Bilməcə həll etməyi davam etdirir. Telefon nömrəsini yığır)* Alo. Yenə mən.

KİŞİ: - Əmr et.

QADIN: - Victor Hugonun məşhur romanı.

KİŞİ: - "Notr Damın Donqarı".

QADIN: - Tək söz.

KİŞİ: - "Səfillər".

QADIN: - "Səfillər" oldu. Bir dənə daha var... Soyadı Qorki olan məşhur Rus yazarı?

KİŞİ: - Maksim... Maksim Qorki.

QADIN: - Haydi, bunu da bil, baxaq.. Anton Çexovun məşhur oyunlarından...

KİŞİ: - “Vişnə Bağçası”, “Vanya Dayı”...
QADIN: - Tək söz...
KİŞİ: - “Qağayı”.
QADIN: - Ok. Təşəkkür edirəm.
KİŞİ: - Bir şey deyil. Öpdüm.
QADIN: - Mən də.

(Öpüşlərlə dəstəyi asırlar)

QADIN: - *(nömrəni yığır)* Alo. İncitmirəm səni, deyilmi?
KİŞİ: - Nə incitməsi? Xahiş edərəm. Xoşbəxt oluram.
QADIN: - Xoşbəxt ol elə isə. Soruşuram: Yuxarıdan aşağıya üç, soyadı Bond olan məşhur İngilis oyun yazıçısı. Ceyms olmadı.
KİŞİ: - Ceyms Bond agentdir. Tək bənzərliyi İngilis olması. Edvard Bond. Edvard.
QADIN: - *(uşaq kimi sevinir)* Antena. Bu nə mədəniyyət?
KİŞİ: - Olacaq o qədər yəni. Bu da bizim işimiz. Haydi, öpdüm.

(Öpüşlərlə dəstəyi asırlar)

QADIN: - *(Bilməcəni həll edir, nömrəni yığır)* Alooo.
KİŞİ: - Alo. Soruş. Haydi, soruş.
QADIN: - Bitdi. Həll edildi. Yeni bir bilməcə axtarıram.
KİŞİ: - İlişdiyən bir yer olarsa, araya bilərsən. Olarmı?
QADIN: - Olar. Şey... Mən çox qorxuram.
KİŞİ: - Niyə qorxursan?
QADIN: - Bir tərslik olmaz, deyilmi?
KİŞİ: - Nə kimi bir tərslik ola bilər? Mən hər şeyi nizamladım. Mənim yanımda qorxulu heç bir şey ola bilməz. Bundan əmin ol.
QADIN: - Yaxşı.
KİŞİ: - Haydi, öpdüm. *(Bir az əsəbiləşir)* Öpdüm.

(Qarşılıqlı öpüşlərlə telefonu qapadırlar)

KİŞİ: - Niyə qorxuram dedi? Yoxsa, yoxsa? Bakirə filan olmasın. Yanarıq o zaman çırağ kimi. İnşallah, deyil. Yox, canım deyil. Nişanlanmış, bu yaşa gəlmiş. Yox, canım. Artıq görüşək.
QADIN: - Daha arada telefonlar var.
KİŞİ: - Burax artıq telefonu. Məncə daha görüşmək zamanıdır.
QADIN: - O zaman elə söyləmərdin amma.
KİŞİ: - Lütfən, artıq səbrim qalmadı. Səni götürdüm. Xala oğlunun oturduğu mənzilin qabağına gəldik. Bir müddət maşının içində gözlədik. Çünki

həyat-bacada sıxlıq var idi: Bina sakinlərinin arvad-uşaqları davamlı olaraq evə girib-çıxırdılar. Bir neçə dəfə başqa qadınlarla da bu evə girib çıxdığımı görmüşdülər. Nədənsə utanmışdım. (*Qadına*) Sən maşında bir az gözlə, əvvəl mən çıxım, bir az sonra sən gələrsən. (*Gedər kimi edir*)

QADIN: - (öz-özünə) Amma yaman çaşdı. (*Kişiyə*) Dairə nömrəsi neçə?

KİŞİ: - İkinci mərtəbə, beş nömrə.

QADIN: - Maşından enmək istərkən yaşlı qadın avtomobilin şüşəsindən boylanaraq “bu səfər başqa biri” dedi. Sonra bir gənc qadın isə “adam film çəkəndi. Artist etmək vədi ilə gətirməli olmalı bu qadınları” söylədi. Onlar uzaqlaşınca bir ara maşının qapısını bağlayıb getməyi düşündüm. Amma tez də qərarımı dəyişdirdim. Qaçaraq binadan içəriyə girdim. Daha qapıya belə yanaşmamışdım ki, çəkib aldın məni içəriyə.

KİŞİ: - Az qala tutulacaqdıq.

QADIN: - Gördülər məni.

KİŞİ: - Zərəri yox.

QADIN: - Başqa qadınlarla da gəldinmi bu evə?

KİŞİ: - Bundan sonra daha yalnız səninlə gələcəyim, söz verirəm sənə.

QADIN: - Kimin evi bura?

KİŞİ: - Xala oğlumun. Rahat ol. Yad deyil. (*Yerə bir neçə döşək atır. Hazır iki qədəhdən birini Qadına verərək onun yerdə oturmasını təmin edir*) Necə bir musiqi istərsən?

QADIN: - Klassik olsun.

KİŞİ: - Klassikmi? Kaş ki, maşından götürsəydik. Bizim xala oğlu kəndçidir bir az. Amma yenə də baxaq. (*Axtarıb tapır*) Baxaq bəyənəcəksənmi? (*Romantik bir parça eşidilir*) Bəyəndinmi?

QADIN: - Çox gözəl.

KİŞİ: - Doğrusunu söylə. Bəyənmədirsə aşağı enib maşından götürüm.

QADIN: - Həqiqətən gözəl. Aaaa. Sənə qıyamamı heç?

KİŞİ: - Mən də sənə qıyamam, sevgilim. Bu müğənninin bir qapıçı olduğunu bilirdinmi? İglesias. Çox fəvqəladə bir səs.

QADIN: - Eyni zamanda həssas və yaraşlıq. Qadınlar onu görəndə huşlarını itirirlər.

KİŞİ: - Qısqandım.

QADIN: - Sən varkən kimsəyə baxmam mən. Sənin də ağılnı itirməyini istəmərəm.

KİŞİ: - Olarmı elə şey? Artıq bütün qadınlar haramdı mənə.

QADIN: - Əvvəl haram deyildimi?

KİŞİ: - Keçmişi buraxaq, lütfən. Artıq mənim üçün yeni bir həyat başlayır.

QADIN: - Bizim üçün.

KİŞİ: - Bəli, bizim üçün. Mənə stimül verəcəksən. Unutma ki, hər güclü kişinin arxasında bir ağıllı kişi vardır.

QADIN: - (*gülür*) Kişimi?

KİŞİ: - Bağışla məni. Qadın vardır.

(Arxadan pişik kimi ona yanaşır, çiyinlərindən öpməyə başlayır.)

QADIN: - Həmişə beləmi başlayırsan?

KİŞİ: - Bəli. Xeyr. Yəni onlar keçmişdə qaldı.

QADIN: - Necə də axmağam. Ən səmimi etiraflarını belə eşitməzdən gəldiyim üçün günahlandırırım özümü. *(Əsəbi halda ayaqqabısının tayını atacaq kimi çıxarır)*

KİŞİ: - Amma belə çıxartmamışdın. *(Qadının ayaqqabısını yenidən geyindirir. Ehtiyatla çıxardaraq kənara qoyur. Digərini də. Özü də soyunaraq Qadının yanında uzanır)* Mənim arxamdakı qadın sən olacaqsan.

QADIN: - Qadınım de mənə.

KİŞİ: - Qadınım. Qadınımsan mənim. Sən də mənə kişim de.

QADIN: - Kişim.

KİŞİ: - Qadınım.

QADIN: - Kişim.

(İşıq zəifləyir, yenidən ortalıq işıqlanır. Kişi siqaret çəkir)

QADIN: - Mənə də yandırısana.

KİŞİ: - Bağışla məni. *(Siqaretini yandırır)*

QADIN: - Məni sevirsənmi?

KİŞİ: - Çooox, çox sevirəm.

QADIN: - İşin düşüb deyə söyləyirsən sanki. Yoxsa xəyal qırıqlığınamı uğratdım səni? Çox dalğınsan. Yoxsa bakirə olmadığımı üçün mü qızdın mənə?

KİŞİ: - Yooox. Şübhəsiz, ilk dəfə mənimlə olmağımı istəyərdim, amma yenə də səni sorğu-suala çəkməyə haqqım yoxdu deyə düşünürəm. Sənmi qalxacaqsan, yoxsa mənmi qalxım?

QADIN: - Gözünü qapat. Baxma mənə.

KİŞİ: - Məndən utanmağımı istəməzdim.

QADIN: - O günlər də gələcək. Amma indi qapat gözlərini.

(Kişi gözlərini bağlayır. Sezdirmədən saata baxır. Qadın ata minər kimi üstündə oturur. Qıdıqlamağa başlayır)

KİŞİ: - Etmə, etmə. Çimçəşirəm, etmə.

QADIN: - Daha nələr edəcəyik?

KİŞİ: - *(yerə yatırıb üstünə çıxır)* Nə gözəl bir bərabərlik, deyilmi? Həyəcanlandırırısan məni. Bu həyəcan heç bitməməli. Bitməyəcək. Həftədə bir dəfə görüşməliyik ki, vərmişə çevrilməsin. Haydi, qalxaq artıq.

QADIN: - Bir az daha. Bir az daha qalaq.

- KİŞİ: - Qalmayaq. Evdəkilərin narahat olmalarını istəmirəm. Mənim üzülməyimi istərsənmi?
- QADIN: - İstəmərəm. (*İçəriyə keçir*)
- KİŞİ: - (*arxasınca*) Birlikdə xoşbəxtliyin şəkilini çəkirik. Nəzm yaxşı oturdu. Bundan başqa bir zaman da istifadə etməliyəm.
- QADIN: - (*içəridən*) Gecəmin yarımçıq qalmamasını istəyərdim. Qollarında sabahlamağı seçərdim.
- KİŞİ: - (*geyinərkən*) Bir gün o da reallaşar. Birdə görərsən ki, bir gəzinti uydurmuşam. Bir neçə günlüyə bir yerlərə qaçmışıq.
- QADIN: - (*geyinmiş halda gəlir. Bir kağıza ev telefonunu yazar*) Ev telefonum. Nə vaxt istəsən araya bilərsən məni.
- KİŞİ: - Əvvəl sən çıx, maşında otur, gözlə məni. Dərhal gələcəyəm. Bir görənlə olmasın.
- QADIN: - Bizim evin önünə qədər gəlməyini istəməmişdim. Küçənin başında buraxdın məni.
- KİŞİ: - Haqlı idin. Adının hallanmasını istəməzdin.
- QADIN: - Baxaq görək, evə gedərkən məni arayacaqsanmı?
- KİŞİ: - Araya bilməzdim. Əslində bu bir nəzakət əlaməti olardı, amma arvadım yatmamışdı.
- QADIN: - Bütün gecə gözlədim. Evə çatdığını xəbər verməyini gözləyirdim. Birdən bir qəza olarsa? Tanrı qorusun. Geç də olsa axtardığımı tapdım.
- KİŞİ: - Bu dəfə yəqin ki, axtardığımı tapdım. Qaydaları pozmadan arzuladıqlarımızı hər dəfə reallaşdırsaq, nə gözəl olar. Onun ayaq barmaqları üçün darıxıram. Kaş ki, bir “alo” deyə bilsəm. Amma tutula bilərəm, bu da mənim sonum olar. Bəlkə də atası, filan çıxsa bilər telefona. Yatmış da ola bilər.
- QADIN: - Ən çox boynumdan öpülməsindən xoşlandığımı hiss etdirməliyəm ona. Ayaq barmaqlarımda nə tapır e görəsən?
- KİŞİ: - Yatmalıyam. Yuxusuz qaldığım gecənin səhəri günü həmişə səmərəsiz olur. Yatmalıyam. Qoyunları sayım heç olmasa. Bir, iki, üç, dörd, beş, altı.
- QADIN: - Sayıqlama, qalx artıq. İlk hissəni bitirək.
- KİŞİ: - Bitirək.
- QADIN: - On beş dəqiqə istirahət edib özünə gəlsin hər kəs. Sənin kimi bir adamı tanımaq onları yordu.
- KİŞİ: - Haqlısan. Səni tanımaq da asan deyil. Bu oyunun adı Matruşka, deyilmi?
- QADIN: - Bəli...
- KİŞİ: - Bu yazar manyakmı? Nə əlaqəsi var Matruşkayla?
- QADIN: - Unutdun yəqin. İkinci pərdədə nə əlaqəsi olduğunu görəncə hər kəs. Haydi, qalx. Çəkinmədən bizi izlədikləri üçün təşəkkür etməliyik onlara. Amma pərdə enmədən əvvəl şok bir final lazımdır oyunumuza. Bu gün nə

oldu, bilirsənmi? Səni aldatdım bir başqa kişiylə. Çünki sən buna layiqsən. Haqq edən cəzasını görməli.

(Kişi sanki əlindən oynacağı alınmış bir uşaq kimi çaşır, pərdə arxasına keçməkdə olan Qadının arxasınca qaçır)

KİŞİ: - Bir dəqiqə. Bir dəqiqə.

İKİNCİ HİSSƏ

(Qadın əynində xalatlə gəlir)

QADIN: - Duş aldım, azca özümə gəldim. Artıq ondan ayrılmağa qərar verdim. Amma onu da razı salacaq inandırıcı bir səbəb tapmalıyam. Daha doğrusu, hər şeyi etdirməliyəm ki, məni günahlandırma bilməsin. Ya tamamilə mənimlə, ya da mənsiz.

KİŞİ: - (girərək) Doğrudurmu söylədiyən?

QADIN: - Mən sənə heç vaxt yalan danışmadım.

KİŞİ: - Sənmi? Güldürürsən məni. *(Yalancı gülüş)* Hah, hah, hah.

QADIN: - Çox gülməli.

KİŞİ: - Bəli, yalan danışmadığınızı söyləməyin həqiqətən də komik. Kədərlənməyim üçün söyləyirsiniz bunları, bu qədər anlamaz biriyyəmmi yəni?

QADIN: - Boş-boşuna özünü aldatma. Günortaya qədər axtarsam da iş yerində yox idin. Heç xəbər də verməmişdin. Məni yox saymağına dözə bilməzdin. Onunla görüşdük.

KİŞİ: - O kim?

QADIN: - Sənə hesab vermək zorundayammı? Sadəcə O. Kim olduğu heç əhəmiyyətli deyil. Əhəmiyyətli olan səndən qisas almaqdı.

KİŞİ: - Üzürsən məni.

QADIN: - Sən də məni üzmüşdün.

KİŞİ: - (əsəbiləşir) Məni aldada bilməzsən!

QADIN: - Aldatdım.

KİŞİ: - Manyaksanmı sən, hə? (Qolunu tutub sıxır) Söyləsənə, manyakmısan?

QADIN: - *(tamaşaçıya)* Dəli oldu. Yaxşı da oldu. *(Kişiyə)* Qolumu burax, ağrıdır!

KİŞİ: - *(qolunu buraxır, yerdəki döşəyə bir təpik vurur)* Yalan danışsən.

QADIN: - Acı çəkirsən və məni xoşbəxt edirsən. Sən aldada bilərsən, çünki kişisən. Mən aldada bilmərəm, çünki qadınam? Bal kimi aldatdım səni.

KİŞİ: - Əgər aldatmış olsaydın, görüş təklifini qəbul etməzdin. Halbuki gəldin.

QADIN: - Olanları bir başqa cür necə eşitdirə bilərdim sənə? Mütləq hesablaşmalıydıq. Bu əlaqənin beləcə davam etməsinə icazə verə bilməzdim. Çünki acı çəkən həmişə mən oluram. İlk görüşümüzdə mənə evə buraxdıqdan sonra bir zəng etməyi belə çox görmüştün mənə. (*Qadın üstündəki xalata atır, paltarla qalır*) İş yerimə gələr-gəlməz səni axtardım. (*Telefonda nömrə yığır*)

KİŞİ: - (*açır*) Alo.

QADIN: - Sabahınız xeyir.

KİŞİ: - Salam.

QADIN: - Salam. Dünən gecə çox narahat oldum. Necə getdin?

KİŞİ: - Yollar boş idi. Tez getdim.

QADIN: - Bir zəng edə bilərdin.

KİŞİ: - Düşündüm, amma narahat etməkdən qorxdum. Yatmış ola bilərdin.

QADIN: - Yata bilməzdim, çünki meyxanalardan çıxan sərxoşlar kimi idim...

KİŞİ: - Məni düşündüyün üçün təşəkkür edirəm sənə.

QADIN: - İşdən çıxandan sonra bir yerlərdə çay içə bilərik.

KİŞİ: - Qayınlarım gələcək. Evə tez getməyim lazımdır.

QADIN: - Qayınlılarını öldürə bilərəm.

KİŞİ: - Pis olmaz, xilas olaram.

QADIN: - Mənə heç bir zaman yalan danışma. Nifrət edirəm yalana.

KİŞİ: - Ya səni qırmamaq üçün söyləsəm?

QADIN: - Qır, amma söyləmə. Dözərəm. Hələ xəyanətini heç bağışlamaram.

KİŞİ: - Haradan çıxardırsan bütün bunları?

QADIN: - Bilmiş ol deyə söyləyirəm. İnan, bu gözəl bərabərlik bitər, and içirəm.

KİŞİ: - Bitməsini istəməsəm?

QADIN: - Elə isə problem yox. Çünki mən səni hər şeyinlə qəbul etdim. Bunu səndən gözləmək haqqım.

KİŞİ: - Uşaq olma...

QADIN: - Dedin. Amma sonunda aldatmaqdan da çəkinmədin. İndi öz ağzından eşitmək istəyirəm. Lütfən, doğru söylə. Sənə qızmayacağam və bağışlayacağam. Yetər ki, doğrunu söylə. Məni aldatdın, deyilmi? Bəli de, unudacağam hər şeyi. Haydi, bəli de.

KİŞİ: - Xeyr.

QADIN: - Yalan danışırısan!

KİŞİ: - Xeyr.

QADIN: - Ağlayırısanmı sən?

KİŞİ: - (*başını yana çevirir*) Xeyr.

QADIN: - İnanmıram, elə bil ağlayırısan.

KİŞİ: - Çox acı çəkirdin mənə.

QADIN: - Səni sevirdim.

KİŞİ: - Həftə sonlarında görüşürdük. Amma hər gün dəfələrlə arayırdın.

QADIN: - (*telefon nömrəsini yığır*) Salam.

KİŞİ: - Salam.

QADIN: - Nə edirsən?

KİŞİ: - İşləyirəm. Ya sən?

QADIN: - Səni düşünürəm.

KİŞİ: - Mən də.

QADIN: - Amma işləyirəm demişdin.

KİŞİ: - Yəni həm işləyir, həm də səni düşünürəm. Başqa nə edə bilərəm ki? Yoxsa kimsə kimsəyə aylıq verməz ki. Öpürəm.

QADIN: - Mən də...

(*Öpüşlərlə bağlayırlar telefonları*)

KİŞİ: - Əvvəllər məni tez-tez aramağın xoşuma gəlirdi. Məni düşünməyindən qürurlanırdım.

QADIN: - (*nömrəni yığır*) Alo.

(*Kişi öpüş səsi çıxarır. Qadın cavab verir. Telefonu qapadırar*)

KİŞİ: - Bu vəziyyət günlərlə, həftələrlə davam etdi. Arada bir mən də arayırdım. Amma sıxılmağa başlamışdım. Bütün bunların mənasız olduğunu anladığımı halda belə səni qırmaq istəmirdim.

(*Nömrəni yığır*)

QADIN: - Alo.

(*Kişi öpüş səsləri çıxarır. Qadın da cavab verir. Əvvəl Kişi, sonra Qadın telefonu bağlayırlar*)

KİŞİ: - Bir dəfə tam on yeddi dəfə aramışdım.

QADIN: - On altı!

KİŞİ: - Hər zaman səni arayırdım. Bir gün otağımda müştərilərdən biri ilə çox vacib bir görüşüm vardı.

QADIN: - (*nömrəni yığır*) Alo.

KİŞİ: - Alo.

QADIN: - Mucuk mucuk mucuk.

KİŞİ: - Buyurun.

QADIN: - Bu nə davranışdır?

KİŞİ: - Yığıncaq halındayıq, əfəndim. Lütfən, siz nömrənizi buraxın mən sizi arayacam.

QADIN: - Səni çox sevirəm.

KİŞİ: - Sizi anlayıram, əfəndim. Lütfən, mən sizi arayacam.

QADIN: - Nə olur, bu sizlər, lütfənlər, əfəndilər?

KİŞİ: - Yaxşı, anladım. Sanıram yarım saat içində arayacam sizi.

QADIN: - Telefonu qapatma, sakın!

KİŞİ: - Xoşca qalın. (*Dəstəyi qoyur*) Üzr istəyirəm, əfəndim. (*Qadın, yenidən nömrəni yığır. Kişi yanındakına*) Ağlasığmaz bir endirim istəyir. (*Zəng səsi, dəstəyi qaldırır*) Alo.

QADIN: - Telefonu üzümə bağladın!

KİŞİ: - Alo... Alo...

QADIN: - Mənə nömrə gəlmə! Qapatma, sakın!

KİŞİ: - Eşidə bilmirəm. *(Qapadır. Dəstəyi stolun üstünə buraxır)* Söhbətimizə mane olmasınlar, əfəndim. *(Qadın yenidən arayır. Məşğul olduğunu anlayır, yenidən axtarışı davam etdirir. Kişi guya müştərini yola salır. Dərhal telefona sarılır, arayır. Telefonun məşğul olduğunu görüb qapadır. Bu dəfə onun telefonu zəng çalır)*

KİŞİ: - Alo.

QADIN: - Telefonu bağlama!

KİŞİ: - Bağlamayacağam həyatım, müştəri getdi.

QADIN: - Getdiysə niyə dərhal axtarmadın?

KİŞİ: - Arayardım, məşğul idi. And içirəm.

QADIN: - Məndən bezdin artıq. Telefonu üzümə bağlayırsan. Bunu sənə bağışlaya bilmərəm.

KİŞİ: - Bax, həyatım, əhəmiyyətli bir görüşüm var idi. Niyə anlamaq istəmirsən məni?

QADIN: - Səni sevirəm deyə bilərdin.

KİŞİ: - Yanımda önəmli bir müştəri vardı. Və çox ciddi şeylər danışırıdık.

QADIN: - Demək ki bizim əlaqəmiz ciddi deyil, hə? Bu münasibət mənə çatmır. Mənə daha çox zaman ayırmalısan. Heç soruşmursan bir problemin varmı, yoxmu?

KİŞİ: - Soruşuram, hər zaman soruşuram. Varmı bir problemin?

QADIN: - Var! Səninlə danışmam lazımdır.

KİŞİ: - Danışaq. Söylə.

QADIN: - Belə şeylər telefonda danışılmaz. Çıxanda məni də götür.

KİŞİ: - Götürə bilmərəm.

QADIN: - Amma problemim var. Məni dinləməlisən. Bir-iki saat bir yerlərdə çay içib söhbət edək.

KİŞİ: - Çıxışda götürəcəyəm səni. *(Telefonu qapadır. Guya bir yerdə oturublar)*

KİŞİ: - Həyatım, haradasa üç saatdır oturmuşuq, sən hələ də problemini söyləmirsən. Lütfən, məni gecikdirmə. Evdə səs-küy qalxacaq.

QADIN: - Qalxsın.

KİŞİ: - Qalxsınmı? Mənim gözdən düşməyimi istəyirsənmi?

QADIN: - Bəli.

KİŞİ: - Madam ki, belədir, mən gedirəm. Haydi, xoşca qal.

QADIN: - *(qarşısını kəsir)* Gedə bilməzsən!

KİŞİ: - Kənardan bizə baxırlar. Lütfən, bir az səssiz ol.

QADIN: - Ola bilməm!

KİŞİ: - İstəyirsən qışqır bə! Mən gedirəm! Yetər, artıq!

QADIN: - *(yenidən önünü kəsir, Ağlamış kimi)* Lütfən, dinlə məni.

KİŞİ: - *(yenidən oturur)* Dinləyirəm. Uzatma.

QADIN: - Mən. Mən. Hamiləyəm.

KİŞİ: - Nə?

QADIN: - Uşağımız olacaq.

KİŞİ: - Nə bilirsən?

QADIN: - Bu ay xəstələnmədim. Beş gün keçdi.

KİŞİ: - Amma bəzən belə şeylər olur. Gərginlik, narahatlıq. Bu cür şeylər...

QADIN: - *(çantasından bir kağız çıxarıb ona uzadır)* Buna baxarsanmı?

KİŞİ: - *(oxucu)* Üzr istəyirəm, çox üzr istəyəyəm. Halbuki diqqət yetirirdik. Necə ola bilər?

QADIN: - *(tamaşaçılara)* “Kədərlənmə, arvadımdan ayrılar-ayrılmaz səninlə evlənəyəm” deməsini gözləyirdim. Sevirsə belə söyləməliydi.

KİŞİ: - Madam ki, belədir, önəmli deyil. Yaxşı ki, işin başında anladığ. Tanış bir qadın həkimim var.

QADIN: - Mənim də var. Amma ən vacib olan dünyanın pulu.

KİŞİ: - Önəmli deyil, amma nə qədər?

(Qadının yazıb uzatdığı kağıza baxır. Qızarıb-bozarır)

QADIN: - Sənin gəlməyinə ehtiyac yoxdur. Yetər ki, pulu tapaq.

Həmən ayağa qalxıb bir yerə zəng etdin; gülərək gəldin.

KİŞİ: - Sabah səhər saat onda pul hazır. On birə qədər çatdıraram.

QADIN: - Başına iş açdım. Necə ödəyəcəksən o qədər pulu?

KİŞİ: - Qaynımdan istədim. Yavaş-yavaş ödəyəyəm.

QADIN: - Qaynımmı? Necə istəyərsən ondan?

KİŞİ: - Belə işlərdə kişilər arasında həmrəylik var. Anlayışla qarşıladi.

QADIN: - *(tamaşaçılara)* Görürsünüz, deyilmi? *(Kişiyə)* Halbuki səhərisi günü pulu gətirsəydin özünə qaytaracaqdım. Çünki...

KİŞİ: - Çünki hamilə deyildin. Saxta bir sənəd gətirmişdin.

QADIN: - Bunu necə anladın?

KİŞİ: - Səhər sənə pulu gətirəndə həkimə aparmaq istəyəcəkdim səni.

QADIN: - O günlərdə mənimlə soyuq davranmağının səbəbi aydın oldu.

KİŞİ: - Başqa cür bir davrana bilərdimmi? Saxta raporlar, hətta falçılar, yalanlar.

QADIN: - Səni sınamaq məcburiyyətindəyədim. Elə bir vəziyyətdə necə reaksiya verəcəyini öyrənmək istəyirdim.

KİŞİ: - Öyrənə bildinmi heç olmasa?

QADIN: - “Arxasınca düş, doğru yoldasan” demişdi mənə falçı. Əslində verəcəyin təpkinin bu şəkildə olacağını ağıma belə gətirməmişdim. Sənin üçün maraqlı ola biləcək bir hədiyyə aldım sənə. Hər şeyi ad gününü qeyd edərkən açıqlayacaqdım.

(Əlindəki hədiyyə paketini düzəldir. Nömrəni yığır)

KİŞİ: - *(açır)* Alo.

QADIN: - Alo. Necəsən?

KİŞİ: - Yaxşıyam.
QADIN: - Səsin qəribə gəlir.
KİŞİ: - Qəribəliklər həmişə maraqlıdır.
QADIN: - Bu gün görüşək.
KİŞİ: - Sabah onsuz da görüşəcəyik.
QADIN: - Məni götürməlisən.
KİŞİ: - İndi iclasa girmək üzrəyəm. Nə vaxt bitəcəyini də bilmirəm.
QADIN: - Səninlə mütləq görüşməliyəm.
KİŞİ: - Tez bitərsə zəng edəyəm. (*Yalandan*) Həmdi bəy, nə vaxt bitər iclasımız?
(*Dəstəyi qulağından uzaqlaşdırır*) Ohooooo... Görürsənmü, ohoo deyir
Həmdi bəy.
QADIN: - Həmdi bəy kimdir?
KİŞİ: - Bizim müdir köməkçisi. Məncə sənə söyləmişdim. Mən səni arayacam.
Haydi, öpürəm. (*Dəstəyi yerinə qoyur*)

(*Qadın yenidən arayır. Kişi telefonu açmır. Qadın yenə arayır. Kişi daha çox dözə bilməyib dəstəyi stolun üstünə qoyur. Qadın hədiyyə paketini götürərək iş yerindən sürətlə çıxır*)

KİŞİ: - Görəsən yenə israrla niyə arayır? Hər zəng gələndə kürəyimdən aşağıya doğru soyuq tər axır. Bu nə iş idi düşdüm ə? Ən yaxşısı, bu gün tez qaçım. (*Ətrafını səhmana salır*) Mənasız... Bezdirici. Nə etmək istəyir? Düşünmə qabiliyyətimi belə itirdim. Olanları qiymətləndirməkdə çətinlik çəkirəm.

(*Tam qapıdan çıxmaq üzrəyəkən Qadın girir*)

QADIN: - Çıxırdın?
KİŞİ: - Siqaretim qurtarmışdı, siqaret almağa çıxırdım.
QADIN: - Sənin ki, iclasın vardı?
KİŞİ: - Çox önəmli biri gəlməyincə təxirə saldıq. (*Kişi bir siqaret yandırır.*)
QADIN: - Sənin ki, siqaretin qurtarmışdı?
KİŞİ: - Ehtiyat üçün almayanda rahat ola bilmirəm.
QADIN: - Nə üçün gəldiyim maraqlı deyilmi sənə?
KİŞİ: - Niyə maraqlı olmalıdır ki? Nə üçün gəldin?
QADIN: - (*Arxasına gizlətdiyi paketi ona uzadır*) Bunu sənə aldım.
KİŞİ: - (*alır*) Nə var içində?
QADIN: - Qorxma bomba yoxdu. Çox maraqlanırsansa açıb baxarsan.
KİŞİ: - (*açır*) Bu nə?
QADIN: - Matruşka bəbək. (*Tamaşaçılara*) Nəhayət ki, siz də maraqlıdan xilas ola bildiniz.

(Kişi Matruşkanın içindən bir dənə daha çıxarar. Oyunun sonuna qədər səhnədə qalacaq olan Matruşkaların hamısını çıxarır)

- KİŞİ: - Nə maraqlı şeylərdi bunlar. *(Telefon zəng çalır. Kişi dəstəyi götürür)* Alo.
SƏS: - Mənəm. Evə gələrkən yuxa al gətir. İki kilo olsun. Yarım kilo da qıyma. Yağsız olsun.
- KİŞİ: - Yaxşı.
SƏS: - Gecikmə.
KİŞİ: - Yaxşı.
SƏS: - Çay da al.
KİŞİ: - Olar.
SƏS: - Bir yerə qeyd etdinmi? Unudarsan sonra. Son zamanlar çox fikirlisən. Nələr olur, söylə bilək?
- KİŞİ: - Unutmaram. Bilirəm.
SƏS: - İki kilo yuxa. Yaz, yaz.
KİŞİ: - Yaxşı.
SƏS: - Yazmırsan amma. Yaz.
KİŞİ: - *(yazır)* Yazdım.
SƏS: - Nə yazdın?
KİŞİ: - İki kilo dediyindən. Yaxşı.
SƏS: - Dediym nə?
KİŞİ: - *(əsbiləşir)* Yuxa da! Uşağammı mən?
SƏS: - *(ağlamsınır)* Məni danlayırsan.
KİŞİ: - Yaxşı. Şəkər və yağ.
SƏS: - Unutmusan, gördünmü? Çay və qıyma. Yazdınmı?
KİŞİ: - Yazdım. Haydi, gülə-gülə. *(Telefonu bağlayır)* Tanrım! Tanrım!
QADIN: - Xanımın idi, deyilmi? Yenə qayınların gələcək. Evə tez getməyin gərək. Elə deyilmi?
KİŞİ: - Elədi. Haydi, çıxmaq.
QADIN: - Sənə Matruşkanı niyə aldığımı soruşmursanmı? Nə laqeyd insansan sən?
KİŞİ: - Mənmi laqeydəm? Maraqlı bir şey bu. Getdikcə kiçilir, baxsana.
QADIN: - Eynilə əlaqəmiz kimi. Açıldıqca həm kiçilir, həm də ortaya tökülür hər şey. *(Öpür)* Ad günün mübarək olsun!
KİŞİ: - Ad günümmü? Mənimmi?
QADIN: - Yenə yalan danışırısan. Ad gününü bilmədiyini də söyləsən artıq sənə deyəcək sözüm qalmaz.
KİŞİ: - İnan mənə, bilmirəm.
(Qadın sürətlə çıxır)
KİŞİ: - Doğru. Bu gün mənim ad günümdü. Nə laqeyd bir insan oldum mən. Bir dəqiqə! Gözlə məni!.. *(Qadının arxasınca qaçır. Bir az sonra içəriyə qayıdır)* Mindi taksiyə və getdi. Həqiqətən də çox böyük bir sayğısızlıq etdim.

- QADIN: - Evə gedəcəkdin. Xanımın gözləyirdi.
KİŞİ: - Evə getmədim. Gecənin bir saatında sizin küçəyə gəldim. Yağış yağdı. Maşından endim. Evinizin yanındakı dükanın qabağında dayandım. Nə qədər gözlədiyimi bilmirəm.
- QADIN: - Danış, yalan da olsa danış.
KİŞİ: - Yalanmı? Necə qiymətləndirsən qiymətləndir, amma belə oldu. Sonra səhərə yaxın evə getdim.
- QADIN: - Evinizdə qiyamət qopmuşdur.
KİŞİ: - Əksinə. Arvadım ağlayırdı. Əlindən boğaza yığıldığımız qaynım isə bütün polis bölmələrini, xəstəxanaları ayağa qaldırmışdı. Məndən heç bir şey də soruşmadılar. Onlara “yağışda gəzdim” dedim, vəssalam.
- QADIN: - Bütün bunları söyləsəydin?
KİŞİ: - Necə söyləyə bilərdim ki? İnanmazdın mənə. Sonra sənsiz günlər başladı. Sən də zəng etmirdin.
- QADIN: - Necə zəng edə bilərdim?
KİŞİ: - Səni həqiqətən sevdiyimi və sənin üçün darıxdığımı o günlər daha yaxşı anlamışdım. Sən haqlıydın. Məni itirməmək üçün böyük bir mübarizədən keçirdin. Bir neçə dəfə aramaq istədim səni. *(Nömrəni yığır)* Nə üzlə arayacaqdım? *(Qapadır)* Nəhayət, dözə bilmədim. Hər halda on beş gün sonra idi. *(Nömrəni yığır)* Alo.
- QADIN: - Alo.
KİŞİ: - Şey... Görüşəkmi bu gecə?
QADIN: - Bilmirəm.
KİŞİ: - Sənin üçün çox darıxdım. *(Telefonu bağlayır)* İş yerinə gəldim. Salam.
QADIN: - Sənmiydin?
KİŞİ: - Başqasınımı gözləyirdin?
QADIN: - Yox, xeyr.
KİŞİ: - *(Əlindən tutur)* Haydi, çıxaq.
QADIN: - Olmaz.
KİŞİ: - Amma üzürsən məni. *(Əlindən çəkərək aparır. Guya evə gəlmişlər)* Xoş gəldin.
(Diski qoyur. Romantik işıq.)
- QADIN: - Yenidən başlamaq istəmirəm.
KİŞİ: - Mənim üçün darıxmadınmı?
QADIN: - Bu mövzulara girmək istəmirəm.
KİŞİ: - Amma sənin üçün çox darıxmışam.
QADIN: - O qədər içdən idi ki. *(Qaçıb sarılır)* Mən də. Mən də çox darıxdım.
KİŞİ: - Sənsiz. Çox darıxdım.
QADIN: - Mən də. Mənə qadınım de.
KİŞİ: - Qadınım...
QADIN: - Kişim. Məni qucağına al.

(Kişi həm öpür, həm də qucağına almaq istəyir Qadını.)

KİŞİ: - *(bir addım atan kimi ağrıyla qıvrılır)* Ooof, aaaah!

QADIN: - Nə oldu?

KİŞİ: - Bilmirəm. Sol tərəfimə bir şey oldu. Qıçım. Bəlkə də belim. Ooof!
Aaaaah!

QADIN: - Bir həkim çağırmaq.

KİŞİ: - Yox, yox. Kimi çağıracağıq bu saatda?

QADIN: - Amma ağrın var. Buna dözə bilmərəm. Bu yaxınlarda bir klinika görmüşdüm. Adı nə idi, Tanrım?

KİŞİ: - Bir az uzanım. Bəlkə keçər. Aaaaah!

QADIN: - Mən günahkaram. Belə bir şey istəməməliydim səndən.

KİŞİ: - Özünü günahlandırma. Belə olacaqmış, sevgilim.

QADIN: - Daha əvvəl heç olmuşdumu belə bir şey?

KİŞİ: - Bilmirəm... Olmuşdu, olmamışdı. Bir dəfə bir sobanı qaldırarkən də eyni şey olmuşdu. Aaaaah!

QADIN: - Necə istədim belə bir şeyi səndən? Əslində qucağımda daşıya bilmərəm deməli idin mənə.

KİŞİ: - Yaşlandığımı söyləmək istəyirsən? Aaaaah! Mən ağrımaq istəmərəm!
Aaaaah!

QADIN: - Sənə qıyamam.

KİŞİ: - Bəs sabah nə edəcəyəm? Necə gedəcəyəm iş yerinə?

QADIN: - Gör nəyi düşünürsən. Getmə.

KİŞİ: - Amma müqavilələrə mənim imzam lazımdı. Aaaaah!

QADIN: - İmzalama.

KİŞİ: - Bir də bu şikəst halımla işsizmi qalım? Aaaaah! Qalxmalıyam. *(Qadının köməyiylə qalxır. Ancaq olduqca çətinlik çəkir)* Aaaaah! Oooof! Ən yaxşısı çıxıb getmək. Aaaaah! Bir gedə bilsəydim evə. Aaaaah!

QADIN: - Burada qal. Aptekə gedib dərman alaram sənə. Sənə səhərə qədər baxaram, bir şeyin qalmaz. Əvvəlki kimi dimdik durarsan ayaq üstə.

KİŞİ: - Evdəkilərə nə deyərəm? Aaaaah! Olmaz.

QADIN: - Həqiqətən də sənə qulluq etmək istəyirəm.

KİŞİ: - Bir anda arvadım, qızım, qayınım, onun arvadı, pusquda duran yoldaşları yığışarlar başımıza. Aaaaah! Elə bilirsən bizi rahat buraxarlar? Aaaaah!
Haydi, gedək. Sən ortalığı yığ.

(Kürsüyə ilişir. Qadın diski çıxarır. Kişi Qadının köməyi ilə ayağa qalxır. Ahlar, oflar ilə yola düzəlirlər)

KİŞİ: - Maşını çətinliklə idarə edərək səni yolün üstündə buraxdım. Özümü zorla evə çatdırdım. Arvadım mənə hər cür xidmət göstərdi. Çökə qaynatmaq üzrə mətbəxə keçmişdir ki, telefon zəng çaldı. Nə yaxşı ki, telefon yanımda idi. Aaaaah! Mən baxaram.*(Dəstəyi qaldırır)*

QADIN: - *(Səsini dəyişdirməyə çalışaraq)* Alo. Mən bir film şirkətindən axtarıram. Ssenarist.

KİŞİ: - *(İnləyər kimi)* Mənəm, buyurun.

QADIN: - Sənsənmi, həyatım? Necəsən?

KİŞİ: - Çox pis, çox pis. Demək ki, çəkilməyəcək bu film. Aaaah.

QADIN: - Yaxşı idarə edirsən. Bəli, ya da xeyr deyə cavab ver. Oldumu?

KİŞİ: - Bəli.

QADIN: - Gəzə bilirsənmi?

KİŞİ: - Xeyr...

QADIN: - Əvvəlkinə nisbətən necəsən? Pissənmi?

KİŞİ: - Bəli. Amma bu film çəkilməli. Aaaah! Bəli bir az narahatam. Amma ümid edirəm sabah səhər qalxa biləcəm. O zaman görüşüb daha ətraflı danışarıq. Rejissoru dəyişdirsinlər. Həqiqətən də film oldu filmimiz.

QADIN: - Özünə yaxşı bax, sevgilim.

KİŞİ: - Diqqətinizə görə təşəkkür edirəm. Siz indi şirkətdəsinizmi?

QADIN: - Afərin, yaxşı idarə edirsən. Evə gəldim. Sən məni düşünmə. Yanında olmağı istəyərdim.

KİŞİ: - Bu ssenariylə olmaz. Kaş ki, mümkün olsaydı. Bunları lütfən, sabah görüşüb danışsaq, olarmı?

QADIN: - Olar. Mucuk mucuk.

KİŞİ: - O dediyinizdən.

QADIN: - Mucuk mucuk mucuk.
(Kişi bağlayır telefonu)

KİŞİ: - Məni nə qədər sevir. Acı çəkməyimə dözə bilmir. Səhəri gün işimi çətinliklə də olsa icra edirdim. Amma bu şikəstlik mənim işimə xeyli yaramışdı. Yenə əvvəlki kimi telefonlar başlamışdı.

QADIN: - *(nömrəni yığır)* Alo.

KİŞİ: - Alo.

QADIN: - Yenə mən. İmkan varsa görüşə bilərikmi?

KİŞİ: - İmkanım var, sevgilim. Anlayışın üçün təşəkkür edirəm sənə. Aaaah!

QADIN: - Artıq səni üzmək istəmirəm.

KİŞİ: - Bundan sonra həmişə belə ol, olarmı? Aaaah.

QADIN: - Ağrın varmı?

KİŞİ: - Səni üzmək istəmirəm. Lütfən, mənə bu cür suallar vermə.

QADIN: - Olar, sevgilim. Vemərəm.

KİŞİ: - *(tamaşaçıya)* Sanki o tündxasiyyət qadın getmiş yerinə bir mələk gəlmişdi.

QADIN: - Həydi, səni daha çox yormayım.

KİŞİ: - Aradığın üçün təşəkkür edirəm.

QADIN: - Mucuk, mucuk.

KİŞİ: - Mucuk. Aaaah! Mucuk. *(Dəstəyi qoyurlar)* O gün bir də həkimə getdim. Uzidən keçirdilər. İynəm vuruldu və mənə bu yaşda ağır şeylər qaldırmamağı tövsiyə etdilər. Ağrıkəsici də verildi. O gecə ədyalı sərib

yerdə yatdım. Səhər qalxdığımda heç bir şeyim qalmamışdı. Sevinclə işə getdim. Yenə axtardın.

QADIN: - Sabahınız xeyir, dünyanın ən yaraşığı kişi.

KİŞİ: - Sabahınız xeyir.

QADIN: - Bu gün necəsən?

KİŞİ: - Lap çoxdan bir Amerikan filmi izləmişdim. Filmin qəhrəmanı qadınla əlaqəsini diri tuta bilmək üçün öz qıçını belə qırmışdı.

QADIN: - Necəsən deyə soruşdum. Uyğun deyilsənsə danışmayaq.

KİŞİ: - Xeyr, xeyr uyğunam. Amma yaxşı deyiləm. Ağrılarım gedərək artır. Birdən iflic olsam?

QADIN: - Belə şeylər gətirmə ağılına. Keçib gedəcək.

KİŞİ: - Məni rahatlaşdırırsan, amma ya keçməzsə?

QADIN: - Ömür boyu baxaram sənə, sevgilim. Bax, sənə komik bir şey anladım. Biri məni istəyir.

KİŞİ: - Aaaaah! Kim?

QADIN: - Məndən iki yaş böyük. Maşını da var, evi də. Amma anası, atası yoxdu.

KİŞİ: - Yaxşı ki məni görmədi yanında.

QADIN: - Nə fərqi var ki? Dünən gecə düz qapıma gəldi. Bizimkilər çox bəyəndilər.

KİŞİ: - Aaaaah! Aaaaah! Ya sən? Aaaaah!..

QADIN: - Olduqca yaraşığı. İş-gücü də yaxşı.

KİŞİ: - Aaaaah! Qaçırmasaydın. Aaaaah!

QADIN: - Yavaşca çəkdim kənara. Və ona dedim ki: “Bax, aslan kimi adamsan. Mənimlə heç əylənmə. Mənim bəyəndiyim biri var”.

KİŞİ: - Ooooooh...

QADIN: - Yaxşı demişəmmi?

KİŞİ: - Mən bəyəndiyin biriyəmmi yəni?

QADIN: - Sən mənim təkcə bəyəndiyim deyil, həm də hər şeyimsən. *(Tamaşaçılara)* “Bəyəndiyim” sözcüyünü məxsusi istifadə etdim ki, məni bir az sadələvh zənn etsin. *(Kişiyə)* İzah edə bildimmi? Daha çox yormayım səni. Mucuk mucuk mucuk...

KİŞİ: - Mucuk, aaaah mucuk. *(Telefonları bağlayırlar)* İş yerimde normal şəkildə ayaqda durmağa çalışırdım ki, bir ayaq səsi eşitdim. Bu ayaq səsi yad deyildi. Sənə aid olduğumu həmənlə anladım.

(Kişi əlindəki fayl ilə birlikdə özünü yerə atır. Qadın əlində bir dəstə çiçəklə, gülüclüklər paylayaraq içəriyə daxil olur)

QADIN: - Haradasan? Mən gəldim!

KİŞİ: - *(ağrılar içində qıvrılmış kimi)* Yaxşı ki, gəldin. Tut əlimdən, qaldır məni.

QADIN: - Necə oldu? Necə yıxıldın yerə?

KİŞİ: - Bu faylı götürməmə lazım idi. Birdən yerdə gördüm özümü. Aaaaah!
(*Qadın əlindən tutub böyük bir səylə onu qaldırır... Kişi kürsüdə oturur*)
Keçdi. Ah! Keçdi, rahat ol sən.

QADIN: - Necə rahat ola bilərəm?

KİŞİ: - (*ağrısını gizləyirmiş kimi bir təəssürat verərək*) Bir də çiçək gətirmisən.

QADIN: - Evinə gələ bilmədiyim üçün bura gəlməyi seçdim.

KİŞİ: - Çox nəzakətli sən, təşəkkür edirəm. Bəlkə bir çay içək?

QADIN: - İçərik.

KİŞİ: - (*yerindən qışqırır*) Mahmud əfəndi. Mahmud əfəndi, Yoxmu bu adam?

QADIN: - Kimdir ki o?

KİŞİ: - Mənim qapıçım. Əslində onun qapımın ağzında dayanması lazım...
(*Hırlənir*) Buraxıb gedir belə! (*Özünü unudaraq ayağa qalxır. Normal halda yeriyir. Qapının ağzında qışqırır.*) Haradasan, Mahmud əfəndi. Bizə iki çay gətir. (*Qadın heyratla Kişini seyr edir. Kişi bir anlıq səhvini anlayır və Qadının heyratlı baxışları altında ikiqat əylərək yerinə oturur*) Aaaaah. Bəzən unuduram. Amma sonradan daha çox ağrıyır. Eynilə indiki kimi. Aaaaah!

QADIN: - Qalx ayağa. Ayağa qalx dedim.

KİŞİ: - (*anlamamış kimi çətinliklə qalxır yerindən*) Bir şeymi oldu?

QADIN: - Get. Get dedim. Qapıya doğru get.

KİŞİ: - Çox ağrıyır.

QADIN: - Bir az əvvəl ağrımırdımı?

KİŞİ: - Nə istədiyini anlaya bilmirəm. Aaaaah!

QADIN: - Anlayırsan. Sən bir saxtakarsan. Mənim duyğularımı istismar edən bir alçaqsan. Utanmaz hərif.

KİŞİ: - Amma haqsızlıq edirsən.

QADIN: - Düz dur.

KİŞİ: - (*düz durur*) Amma açıqlamaq istəyirəm. Bax, yenə ağrıyır! Aaaaah.

QADIN: - Nə vaxt keçdi? Mənə açıq-açıq söylə.

KİŞİ: - Allah-Allah. Həqiqətən də yeriyə bilirəm. Keçmiş. Keçmiş... (*Kişi müxtəlif hərəkətlər edərək ortalıqda gəzməkdədir*) İnanırsan bilmirəm.

QADIN: - Sululuq etmə də, gerçəyi söylə. Belə bir şeyə niyə ehtiyac duydun? Söylə!

KİŞİ: - Anlasana. Səni itirmək istəmirəm.

QADIN: - Hər şeyin yalan. Bu belə gedə bilməz.

KİŞİ: - (*gözlərindən bir iki damla yaş axır*) Səni sevdiyimi anlamırsan? Səni itirməmək üçün mücadilə verdiyimi görmürsənmi?

QADIN: - Mən isə sənə üçün hər cür fədakarlıqlar edirəm. Yaxınlarım məni günahlandırır. Arvadına, qızına, qaynına baxmayaraq inadla bu əlaqəni davam etdirirəm. Niyə? Dünyada kişi olaraq bir tək sənmi varsan? Amma sən nə edirsən? Həftədə bircə, onu da dörd divar arasında görürsən məni. Və işini bitirdikdən sonra da məni buraxırsan evimin önünə. İstifadə

edilmiş bir salfetka kimi. Sən arvadcığazının qoynunda mışıl-mışıl yatarkən mən səhəri diri gözlə açıram. Bunu düşünürsənmi heç? Artıq sənə güvənim qalmadı. İkinci qadın olmağın bütün ağrılarını yaşadırısan mənə. Hələ üstəlik qarşına çıxan bütün çılpaq ayaqlı qadınların arxasınca qaçmağı da unutmursan. *(Sürətləotaqdan çıxır)*

KİŞİ: - Getmişdin. Bu qədər qərarlı görməmişdim səni. İlk dəfə içimdən bir şeylərin qopduğunu, ürəyimin sızıldığını hiss etməyə başlamışdım. Eşqin nə olduğunu bilməmişəm sən demə. Gənclikdə buraxdığım səhvlər-tələsik qurulan evlilik, sonra macərə olsun deyə bir çox qadınla başlayıb bitən əlaqələr. İnsan aşıq olunca yemək-içməkdən kəsilər deyirlər. Amma məndə bu tərsinə olmuşdu. Nə tapırdımsa, yeyirdim. Nə olursa-olsun bir dəqiqə belə yanımdan ayrılmırdın. Masamda. Yolda. İş yerimdə. Evdə. Eşqlə bağlı adi bir mahnı belə məndə bir başqa duyğular oyadırdı. Bu eşq idimi, Tanrım? Eşq həmişə düşünməkdirmi onu? Həqiqəti anlamışdım. Sənsiz yaşaya bilmirdim... *(Kişi telefon nömrəsini yığır)*

QADIN: - *(açır)* Alo.

KİŞİ: - Salam.

QADIN: - *(kədərli)* Salam.

KİŞİ: - *(Telefonu bağlayır)* Sənsiz yaşaya bilmirəm.

QADIN: - Bunu telefonda danışmışdıq.

KİŞİ: - Burax, indi telefonu, filanı. *(Gedir. Qadının əlindən sakitcə tutub evə gətirir)* Yaxşı. Danışaq artıq. Aramızda olanların hamısını geridə buraxaq.

QADIN: - Danışaq.

KİŞİ: - Bu mənasız ayrılıq bitsin.

QADIN: - Bitsin, amma bu sənə əlində.

KİŞİ: - Söylə, məndən istədiklərin nədir?

QADIN: - Səndən istədiyim bir tək şey var. Mənə doğruları, yalnız doğruları söyləməlisən.

KİŞİ: - Söz verirəm, sənə yalnız həqiqəti söyləyəcəyəm bundan belə. Amma sən də həqiqəti söyləyəcəksən.

QADIN: - Əgər bir yalanını belə tutsam, bir daha dönüşü olmayacaq. Bir bəhanə ilə ayrılacağıq. Oldumu?

KİŞİ: - Oldu. Amma heç əsəbiləşməyəcəksən mənə. Hər şeyi bir yoldaş kimi alicənablıqla qarşılayacaqsan.

QADIN: - *(məmnun halda)* Bax, bu qədər. Görəcəksən bax, hər şey necə də düzələcək. İndi əvvəlcə mən sənə bir həqiqəti açıqlayım. Bilirsən, səndən bir qədər pul almışdım. *(Qəhqəhələrlə gülür)* O pulu sənə niyə geri vermədim, bilirsənmi?

KİŞİ: - *(gülərkən gözlərindən yaşlar boşalır)* Niyə?

QADIN: - Çünki. Çünki. Ad günündə olan hadisələr. Sənə qızgınlığım. *(Gözlərindən yaşlar boşalsa da gülür)* Anlayırsan, deyilmi?

KİŞİ: - *(eyni şəkildə)* Yaxşı, pulu nə etdin?

QADIN: - Onsuz da bir qisimini falçıya vermişdim. Qalanı ilə də bir çəkmə ilə, bir çanta aldım özümə... Yaxşı, sən evə necə açıqladın qaynına olan borcunu?

KİŞİ: - “Pulqabımı oğurlatdım, maaşım getdi” dedim...

(Ucadan gülürlər)

QADIN: - İndi sıra səndə.

KİŞİ: - Məndəmi?

QADIN: - Bəli, səndə. İzah et, baxaq.

KİŞİ: - Hansını?

QADIN: - O qədər çox ki, doğru. Hansınımı? Şeyi... Mənə xəyanətlərini. Nə gözəl yoldaş oluruq, bax. Haydi.

KİŞİ: - İlk birliyimizdən sonra idi. Uzun zamandır bəyəndiyim biri vardı.

QADIN: - Eeeeeee?

KİŞİ: - “Tap” deyib düşdü qucağıma. Alıb evə apardım...

QADIN: - Aman, nə əyləncəli. Sonra?

KİŞİ: - Yedik-içdik. Yerə uzandıq.

QADIN: - Eee?

(Bir-birlərinə vura-vura gülməklərini davam etdirməkdədirlər)

KİŞİ: - Bir şey edə bilmədim amma... İçimdən gəlmədi.

QADIN: - Nə gözəl. Başqa?

KİŞİ: - Sənə qaynımın mafiya atası olduğunu söyləmişdim. Yalandan söylədiyimi bilirdinmi?

QADIN: - Bilməzmiyim? Tətikçini ata deyə uddurmuşdun mənə...

KİŞİ: - Ancaq tətikçi də deyil mənim qaynım. Bələdiyyədə polis məmurudur...

QADIN: - Vay canına, inanılmaz... *(Qəhqəhə ilə gülür.)* İnanılmaz bir şey bu!

KİŞİ: - *(dəli kimi gülərək)* İnanılmazmı? O zaman indi söyləyəcəyimə nə deyəcəksən?

QADIN: - Nəymiş o? Maraqlıdı, tez söylə!

KİŞİ: - Əsəbiləşməyəcəksən amma..

QADIN: - *(həm gülür, həm də maraqla)* Niyə əsəbiləşim? Səmimiliyini sübut etdikcə səni daha çox sevirəm... Haydi, söylə!

KİŞİ: - Saçlarını rəngləyən kişilərdən xoşlanmırsan amma.

QADIN: - Bəli...

KİŞİ: - Əsəbiləşməyəcəyinə söz versən, sənə böyük bir sirr açıqlayacağam...

QADIN: - *(anlamağa çalışaraq)* Sənin boya ilə nə əlaqən ola bilər, sevgilim?

KİŞİ: - Var, var... Möhkəm dayan! Mənim saçlarım boyalıdır, bir tanəm...

QADIN: - *(çaşır)* Buna məni inandıra bilməzsən..

KİŞİ: - Saçlarımı rəngləyirəm, sevgilim...

QADIN: - Amma saçlarının bəzi yerləri ağ... Gicgahların...

QADIN: - Bax, işin gizli tərəfi də burada... Mənim əsl saçlarım qapqaradır... Xüsusilə gənc qızlara təsir etmək üçün bəzən rəngləyirəm bəzi yerləri... Və beləcə yetkin bir kişi görünüşünə bürünürəm...

QADIN: - (*həqiqətən çaşır*) İnanmıram sənə... Xeyr, xeyr, inandıra bilməzsən məni...

KİŞİ: - And içirəm, doğru söyləyirəm... Görürsən, bəzi həqiqətlər necə də çaşdırır səni... Həmişə belədir onsuz da... İstərsən imtina edək həqiqətləri söyləməkdən...

QADIN: - Xeyr, xeyr! Amma həqiqətən çaşdırdın məni... Davam etdirək... Əlaqələrinlə bağlı olanları izah et! Buyur!

KİŞİ: - Bir dəfə də köhnə bir sevgilim axtardı məni...

QADIN: - Çox əyləncəli. Eeee?

KİŞİ: - Bilirsən bu köhnə sevgililər insanın yaxasından düşməz. Evinə getdim. Yedik-içdik.

QADIN: - Yediyini-içdiyini deyil, nə etdiyini izah et. Eeeee?

KİŞİ: - Səndən sonra mənə heç bir təsiri olmadı. Çıxıb getdim evimə.

QADIN: - Aman, nə gözəl. Sonra?

KİŞİ: - Bir dəfə də yenə ayrılmışdıq səninlə. Səndən başqa görəsən kiminləsə ola bilərdimmi deyə maraqlı etdim...

QADIN: - Yəni sırf maraqlıdan?

KİŞİ: - Bəli, maraqlıdan. Onsuz da insanın başına ya maraqlıdan, ya da... maraqlıdan gəlirmiş hər şey. Anlayırsan, deyilmi?

QADIN: - Anlamazmayım? Onunladımı olmadı bir şey?

KİŞİ: - Olmadı, olmadı.

QADIN: - Olanı izah et.

KİŞİ: - Amma o da sayılmaz. Çünki arvadım idi...

QADIN: - (*vəziyyətini dəyişdirmədən*) Eeeee?

KİŞİ: - Evə getdiyimdə elə böyük bir həyəcanla qarşılamışdı ki, məni.

QADIN: - Eeeee?

KİŞİ: - Heç itələmədən məni elə bir sürümüşdü ki, yatağa.

QADIN: - Eeeee?

KİŞİ: - Bir anda nə olduğumu anlaya bilmədən... Amma o gecəni hesaba almamaq gərək. Onsuz da arvadım idi.

QADIN: - Yəni oldu.

KİŞİ: - Burax olmasını, hamilə belə qaldı. Amma bu dəfə həqiqətən abort üçün həkim axtarmaq məcburiyyətində qaldım.

QADIN: - Gözəl. Başqa?

KİŞİ: - Başqa biriylə olmadı, inan.

QADIN: - Bax, nə gözəl anlatdın. Onsuz da başqa nə ola bilərdi ki? Bir də mən vardım işin içində. Allah eşqinə, bütün bunlara necə zaman ayıra

bilirsən? Bunun sirri nə? Bir tərəfdən də işləyirsən. Üstəlik yazmağı da unutmadan.

KİŞİ: - Eeee... O da bizim işimiz.

(Qadın birdən gülməyini kəsir. Kişi də onun ciddiləşdiyini görərək duruxur. Qadın yenə də gülümsəməyə çalışaraq Kişinin yanına gəlir. Sonra birdən alt-üst olmuş bir yüzlə inanılmaz bir güclə onu vurur)

QADIN: - Alçaq it!

KİŞİ: - Amma həqiqəti söyləyəcəkdik?

QADIN: - Bax, belə etiraf etdirərəm mən insanı. İt. *(İki kürsünü yan-yana qoyur)*
Bu iş bitdi artıq...

KİŞİ: - *(tamaşaçılara)* Yaxşı ki, bir başqalarının da olduğunu saxlamışım.
Yoxsa öldürərdi məni?

(Kişi və Qadın sanki ilk oyun izlədikləri kimi oturlar kürsülərdə. Işıqlar qaralır. Dərhal işıqlanır. Qadın və Kişi bitən oyunu alqışlayırlar)

QADIN: - *(ayağa qalxır)* Gözəl bir oyun idi.

KİŞİ: - *(ayağa qalxır)* Yaşananlardan bir parçadı.

QADIN: - *(əlini uzadır)* Sizinlə tanışlığıma çox məmnun oldum.

KİŞİ: - Mən də.

QADIN: - Xoşca qalın.

KİŞİ: - Gülə-gülə. *(Kişi arxasınca baxır)*

QADIN: - *(çölə çıxacaq kən bir an dayanır)* Nə xoş bir kişi. *(Çıxır)*

KİŞİ: - Çox gözəl bir qadın. *(Çantasını axtarır. Aldığı çanta Qadına aiddir. Sevinclə arxasından qaçarkən)* Bir dəqiqə! Bir dəqiqə!

(İşıqlar yavaş yavaş Matruşkaların üzərində sıxlaşır)

SON

9 Avqust 1994, İstanbul.

